

ARKA ALIELIS

Harjo
gimtadienis

BAČANA IR
BAČANIUKAS

DEVON
MURRAY

25 kadras

Dakota
Fanning

Čempionai

Sveikučiai, Apkvaitėlio skaitytojai,
Pradžioje, gal kiek pavėluotai, norime visus pasveikinti
Rugsėjo pirmosios proga ir palinkėti kiekvienam iš jūsų
sėkmingų ir turiningų bei smagių mokslo metų :) @ tuos,
kuriems trūksta veiklos, kaip ir visada kviečiame prisijung-
ti prie šaunaus mūsų kolektyvo.

Ką gi vasarėlė basibaigė ir nors keltis rytais nuo šiol vėl
bus vis sunkiau ir sunkiau, o lauke nebegalėsite praleis-
ti tiek daug laiko, kiek saulėtomis atostogų dienomis,
nepamirškite, kad smagiai laiką laisti galima ir už lango
smagiai krintant lietaus lašukams. Viena iš pramogų,
kurias jums galime pasiūlyti yra, be jokios baidos,
„Apkvaitėlis“, kurį kaip visada stengsimės paruošti
kuo įdomesni ir „storesni“ :) Taip pat nepamirškite ir
„Apkvaitėlio“ klubo.

Taigi, šiame, jau keturioliktame, numeryje jums pateiki-
ame antrąją tiesiog grandiozinio interviu su J.K.Rowling
dalį, kurios nepatariame skaityti tiems, kas kol kas nenori
nieko žinoti apie šeštosios knygos įvykius. Artėjant ket-
virtojo filmo premjerai, pristatome ir tris naujas HP
filmų žvaigždes, o visiems, kam jau kiek pabodo HP tema
paruošėme keletą staigmenėlių :)

Smaagus skaitymo visiems ir iki kito „Apkvaitėlio“.

Redakcija

Mūsų adresas:
www.apkvaitelis.visiems.lt
Mums rašyti galite adresu:
apkvaitelis@visiems.lt
Diskutuoti su kitais HP fanais galite:
www.ak.tik.lt
Apkvaitėlio kanalas mIRC:
[#apkvaitelis](https://www.mirc.com/irc/#apkvaitelis)

„Apkvaitėlio“ kolektyvas:

Vyr. redaktorė

Monika luna@1net.gr

Vyr. žurnalistė

Dominyka dead_voicez@yahoo.com

Vyr. žurnaliste ir „Apkvaitėlio“ klubo vadovė

Julija lija@tik.lt

Žurnalistai:

Hagridas vitalijus@fis.lt

Jolanta blinkyte@yahoo.com

Mindaugas myfas@takas.lt

Aistoolia ufoonaute@one.lt

Kamilė kamilili@delfi.lt

Bėdų tetulė bedu.tetule@gmail.com

Komiksų dailininkė:

Laisvė laisvep@email.lt

Dizainas ir maketas

Monika luna@1net.gr

Julija lija@tik.lt

Trumpas turinys:

Interviu su čempionais	4psl.
Interviu su J.K.Rowling tęsinukas	7psl.
Devon Murray	16psl.
Testas tau	17psl.
„25-tas kadras“ realybė ar mitas?.....	18psl.
Hario Poterio gimtadienis.....	19psl.
Komiksas	20psl.
Dakota Fanning.....	22psl.
Jaunoji ragana	25psl.
Jaunasis burtininkas.....	27psl.
Bėdų tetulės kampas.....	30psl.
Apkvaitėlio klubas	32psl.

Nepamirškite apsilankyti!

Kuriant „Apkvaitėlį“ naudota informacija iš:

www.mugglenet.com, www.comingsoon.net, www.skeptikas.org,
www.imdb.com, www.devonmurray.net ir kitų www...

Viršelyje Robert Pattinson

Interviu su čempionais

me kino ekrane, nes jie turi skirti vaidmenis naujiems žmonėms, kurie prisijungia jau keletą metų kartu dirbančius aktorius. Ketvirtajame filme „Haris Poteris ir ugnies taurė“ dar keturi aktoriai prisijungs prie mums jau žinomos trijulės - Daniel Radcliff, Rupert Grint ir Emma Watson. Comingsoon.net aplankė „Ugnies taurės“ aikštelę ir turėjo galimybę paimti pirmą interviu su trim naujais aktoriais kurie žais su Hariu Burtų trikovės turnyre. Robert Pattinson vaidins Sedriką Digorį, oficialų Hogvartso atstovą. Clemence Poey vaidina Fler Delakur, kandidatę iš Biobetonso mokyklos, o naujokas Stanislav Ianevski vaidina Viktorą Krumą, Bulgarijos kvidičo čempioną iš Durmštrango mokyklos. Nuo tada, kai šie aktoriai nėra daug kalbėję spaudoje, jie visi labai atvirai atsakinėjo į klausimus, nors retkarčiais juokėsi. Poey galėjo prisijungti prie pokalbio tik jo viduryje.

Koks yra jausmas įlieti naujo kraujo į populiarių filmų seriją?

Robert: Na, iš pradžių maniau, kad bus daug baisiau negu buvo iš tikrųjų. Manau, kad pritapau gana lengvai, čia kiekvienas yra tikrai draugiškas, taigi nėra ypatingai sunku tai padaryti. Manau, kad buvimas „nauju krauju“ tikrai manęs labai nepaveikė.

Stanislav: Aš taip pat jaučiu, kad tai manęs pernelyg nepakeitė. Jaučiuosi, lyg būčiau naujos šeimos dalis. Įsikūriau tikrai labai gerai.

Ar jūs prieš ateidami į filmą buvote jo gerbėjai, ar nekreipėte į tai dėmesio?

Stan: Aš asmeniškai nebuvau, bet kai tik gavau vaidmenį, perskaičiau knygas ir pamačiau fil-

mus.

Robert: Daugiau ar mažiau taip pat, kaip aš. Iki tol, kada sužinojau apie atranką, nebuvau perskaičius nė vienos knygos, bet perskaičiau ją likus savaitei iki jos.

Stan, tai tavo pirmasis filmas gyvenime, koks jausmas ateiti į sceną tokiu ekstravagantišku būdu?

Stan: Na, tiksliai nežinojau, kur aš einu, taigi priėmiau tai ramiai. Vėliau, bėgant laikui, aš ėmiau vis labiau stebėtis savimi, galvodamas apie ateitį, ką mes tuo metu veikiame, mes tai iš tiesų pamatysime visame pasaulyje ekrane kitąmet. Tai truputį baugino laikui einant. Reikia stengtis parodyti visa geriausia žiūrovams.

Ar gali papasakoti, kaip gavai Viktoro Krumo vaidmenį?

Stan: Na, aš buvau tik nedideliame mokyklos įvykyje. Izraelyje mes vaidinome spektaklius, bet jie buvo nedideli. Gavau vaidmenį mano dartinėje mokykloje. Turėjome vakare registraciją, o aš vėlavau. Kalbėjau su vienu savo draugų mokykloje, bėgdamas įsirašyti vėlų vakarą. Kastingų direktorė ėjo pro šalį ir išgirdo mano balsą. Ji apsisuko ir pasakė dramos vadovui, kad norėtų mane matyti atrankoje. Taip ir prasidėjo. Aš ėjau į galybę atrankų ir pagaliau susitikau su

Mike, gaudamas vaidmenį.

Kaip Mike Newell dirba kaip režisierius? Ar jis gana tėviškas jauniems aktoriams?

Robert: Iš dalies. Visi sako, kas jis turi daug aktoriaus savybių ir yra gana praktiškas. Nieko teoriško. Jis tau tiksliai parodys, ko jis nori. Jis niekuo nesipūsi kitiems aktoriams. Kalbės su tavim taip pat, ar tu būsi Alan Rickman, ar antraeilis. Jis tikrai puikus režisierius, su kuriuo galima dirbti.

Stan: Jis sukuria tikrai stiprią atmosferą, kai yra netoliese. Ir aš manau, jog tai gera motyvacija aktoriams.

Kalbant apie kitus aktorius, su kuriais teko dirbti. Kuris veteranas paliko didžiausią įspūdį?

Stan: Asmeniškai kiekvienas atskiras aktorius šiame filme turi savo stipriąją pusę, ir man visi paliko įspūdį, ypač Dumbldoro, Michael Gambon ir Alan Rickman. Vyresnieji aktoriai pasirodė kur kas draugiškesni nei tikėjau, ir jie tikrai priverčia jaustis taip, lyg tu ne dirbi, o smagini esi.

(šiuo momentu prie vaikinių prisijungia Clemence Poesy)

Dabar, kai ką tik prisijungei prie mūsų, atsakyk, koks jausmas įlieti naujo kraujo filme?

Clemence: Tai tikrai šaunu. Kiekvienas tikrai draugiškas. Mes tikrai nesijaučiame kaip kokie įsibrovėliai. Tu esi laukiamas, ir kiekvieną kartą tai vis naujas filmas. Mes nesame vieninteliai naujokai.

Kaip buvo filmuojamos trikovės scenos?

Robert: Labirintas pradžioje buvo kietas, fiziškai sekinantis dalykas. Daugiausiai tuo užsiėmėme aš, Stan ir Dan.. Dauguma specialiųjų efektų atrodė lyg tikri. Viskas buvo hidraulika, todėl labirintas sunkus ir spaudžiantis tave. Ir niekas nežinojo, ar tu jau merdėji, nes jis uždarė visą kelią. Tai buvo gana jaudinantis dalykas. Nesu nieko panašaus daręs anksčiau.

Stan: Tai buvo pirmas kartais, kai darėme kažką panašaus, kartais tai buvo juokinga. Bet kartais ir išsigąsdavome.

Su kokiomis burtų trikovės kliūtimis susidūrėte labirinte?

Clemence: Spėju, pavojingomis. Mes dar nematėme.

Robert: Su kuo susidūrėme? Lyg ir niekuo. Viskas skiriasi nuo to, kaip tai vaizduoja knyga. Atrodo, kad didžiausias priešas esi tu pats, ir izoliacija, ir baimė nežinojimo, kas laukia už kampo. Pats labirintas yra gyvas, net be visų tų monstrų jo viduje. Kada vaikštai kampais, niekada nieko nematai, bet visi konkursantai eina iš proto dėl konkurso ir baimės apskritai, lyg būtų išgąsdinti ilgo laiko, praleisto tamsoje.

Vadinasi, nebus jokio penkiolikos pėdų aukščio vorų kaip knygoje?

Robert: Ne, bet bus daug baisiau. Tikrai nesakyčiau, kad tai būtų ginčytina.

Kokioje scenoje labiausiai patiko filmuotis ir nekantraujate išvysti ekrane?

Robert: Manau, turbūt paskutinė scenų seka

labirinte ir didžiosios kovos finalas. Tai tikrai bus nuostabu.

Stan: Aš taip pat rinkčiausi veiksmo scenas, ypač tą, kur aš ir Rob kovėmės labirinte. Aš tai labai aiškiai prisimenu.

Taigi jūs žinote, kas buvo sunkiausia. O kas buvo smagiausia daryti?

Robert: Visi fiziniai dalykai buvo smagūs. Povandeninės scenos buvo šaunios, nors keistokos. Juk negali to kur nors kitur patirti. Tame baseine nėra nieko, ir tai scena, kurią labiausiai noriu pamatyti nes iš tiesų ten neįmanoma nieko išvelgti, todėl visa aplinka labai laisva.

Gal galite truputį papasakoti apie povandeninę užduotį, kaip jai ruošėtės?

Robert: Ruošiausi tris savaites prieš labirintą, tai buvo pirmas dalykas, kurį dėl kažko dariau. Taip, ir kiek laiko filmavomės po vandenių? Manau, du mėnesius, bet aš ten buvau tik tris savaites. Tai gana keista, nes nieko neįmanoma matyti. Visi apsirengę mėlynais kostiumais, jų burnos užkimštos. Turėjome kalbėti per garsintuvą Tannoy (vertėjui), kuris mums sako „Vaidink labiau išsigandusi“ ir panašiai. „Nustok kvėpuoti.“ (juokiasi)

Ar kuris nors jūsų buvo pasižymėjęs nardyme? Ar žinojote prieš filmuojantis, kad reikės daug plaukioti?

Robert: Nebuvau. Tiesiog turiu plaukimo pagrindus.

Stan: Aš irgi nebuvau.

Clemence: Na, manau, kad kažką išmokome treniruodamiesi. Man tai buvo pirmas kartas. Niekada anksčiau, bet žinau, kad jie buvo įsitikinę, jog galėsiu tai daryti, kai pasirašiau kontraktą. Tai viskas.

Kuris iš jūsų daugiausiai praleido laiko po

vandeniu?

Robert: Nežinau, nes Celeste turėjo kautis su Gabikiu.

Clemence: Taip, nemanau, kad tai turėjau daryti taip ilgai, ir tada gavau dar daugiau.

Kaip tai atrodė kovoti mėlyname fone su neegzistuojančiu padaru?

Clemence: Pradžioje buvo gana baisu, nes negalėjau kvėpuoti. Tai tiesiog nenatūralu, ir tiesiog norėjosi grįžti į paviršių. Man vis kartojo, kad aš toliau įprasiu. Iš tiesų praleidau tris valandas po vandeniu, tai buvo nuostabu, nes tai iš tiesų gaivina. Tai labai ramus pasaulis.

Robert: Ir tu nesi sąmoningas, nes kad ir ką bedarytum, atrodysi kaip kvailys. (juokiasi)

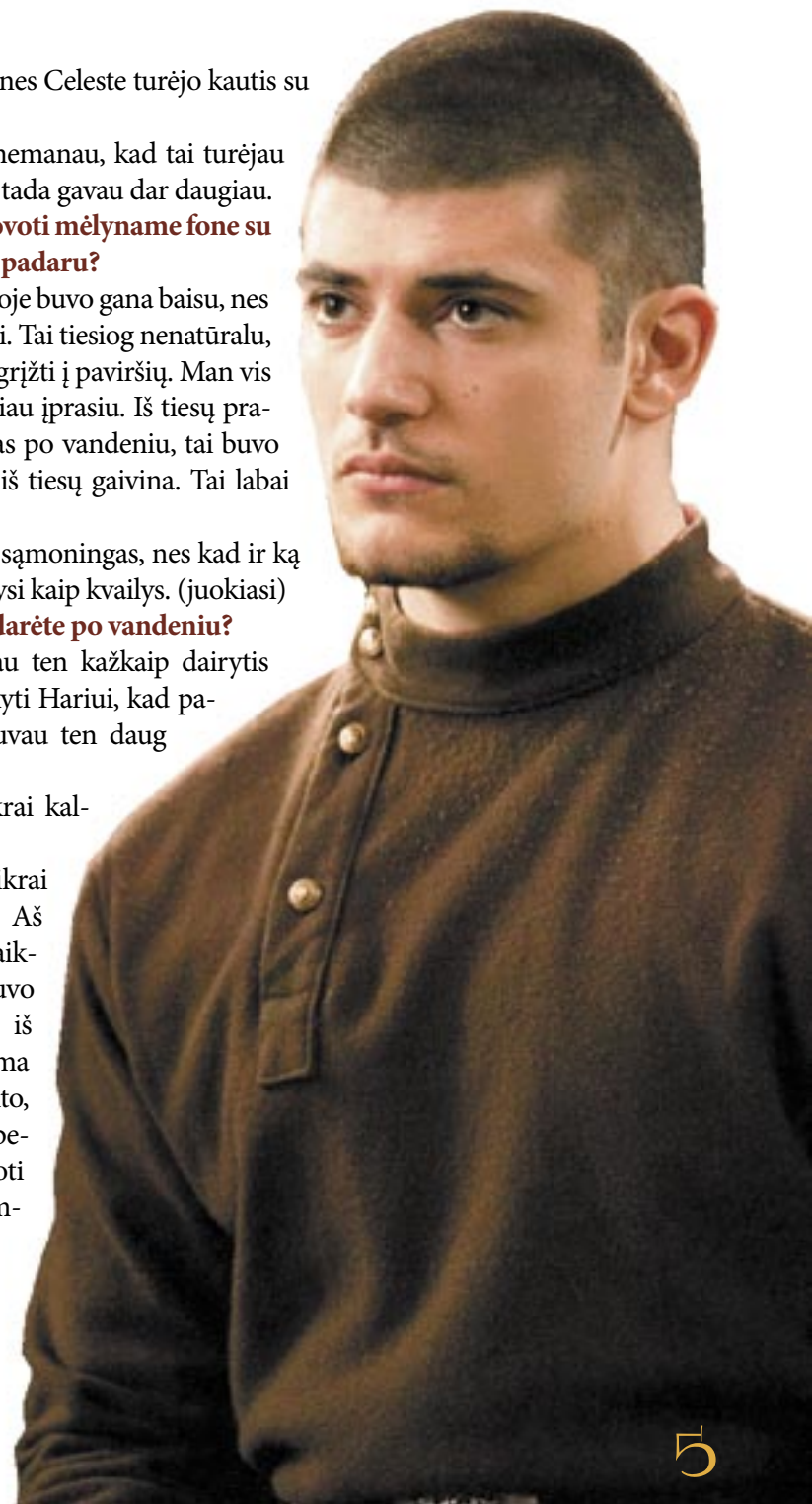
Ką jūs, vaikinai, darėte po vandeniu?

Robert: Aš turėjau ten kažkaip dairytis (juokiasi) ir pasakyti Hariui, kad pasukbėtų, tad nebuvau ten daug laiko.

Clemence: Tu tikrai kalbėjai?

Robert: Ne, aš tikrai nieko nedariau. Aš tiesiog rodžiau į laikrodį. Vandeny buvo tiek daug chloro, iš tiesų neįmanoma matyti vienas kito, taigi užtrunka beveik parą nufilmuoti viską tinkamu kampu.

Robert, tavo vaidinamas veikėjas knygos gale miršta. Kokia

buvo šios scenos patirtis filme?

Robert: Na, aš nebuvo miręs „gyvai“, bet buvau miręs keletą kartų. Tai keistas, bet kažkaip raminantis dalykas. Jautiesi kaip koks terapistas, nes visi tau išsipasakoja bėdas, o tu tiesiog guli ir klausaisi. Taip, tai buvo gana gera, lyg jokio spaudimo po dviejų savaitių. Aš tuo mėgavausi.

Kokie kostiumai, kuriuos teko filmuojantis vilkėti, jums labiausiai patiko?

Clemence: Manau, tai turėtų būti mano puotos suknelė. Aš dar jos nedėvėjau, bet pasimatavau ir tikiuosi vilkėti. Mes filmuosime puotą, be abejo, gruodį, taigi bus šalta, bet suknelė labai graži.

Robert: Manau, kostiumas, su kuriuo filmuojusi po mirties, taigi įkapės. Ir pasiprašiau, kad karstas būtų atviras.

Clemence: Ir tu tada aplankei savo paties laido tuves! Jis atėjo ir žiūrėjo! (juokiasi)

Robert: Manau, su draskytas kruvinas Vodlemorto kostiumas tikriausiai yra mano mėgstamiausias.

Stan: Man visai patinka mano kostiumas, su kuriuo filmavausi labirinte. Jis pats lengviausias. Pagamintas iš medvilnės. Man labiau patinka lengvi drabužiai.

Atrodo, kad visi dra-

bužiai, kuriuos vilki, yra gana sunkūs, Stan. Ar tau nebūna su jais karšta?

Stan: Man nėra malonu, kai per šilta, bet reikia jais vilkėti.

Clemence: Galim apsikeisti, jei nori! (juokiasi)

Ar pamatysime tave žaidžiantį kvidičą filme?

Stan: Na, išbandžiau savo šluotą, ir mes ketiname filmuoti kvidičą, bet tik vėliau.

Ketvirtoji knyga daugiau parodo paauglių hormonų audrų. Ar jaučiama tokia atmosfera filmuojantis?

(visi trys žiūri vienas į kitą, lyg nenuspręsdami, kas atsakys. Pagaliau žvilgsni nukrypsta į Clemence, ir visi pradeda juoktis)

Clemence: Ne, mane visą laiką supa penkiolika gražių merginų, taigi kai eini, tu gauni jas visas (sunkiai įkvepia), nes tai yra grupė. Nemanau, kad taip būtų, jeigu viską darytume savarankiškai.

Robert, ar gali papasakoti, ką reiškia būti Hogvartso įžymybe ir konkuruoti su didžiuoju Hariu Poteriu?

Robert: Manau, tai gana šaunu, betgi tai yra Harris Poteris, taigi tu jo niekada nekonkuruosi. Tuo metu, kai filmuojant Didžiąją salę, įeinu aš, visi ima šnibždėti „Tai Sedrikas... tai Sedrikas...“ Tai tikrai labai smagu. Tai pakylėja.

Koks buvo darbas su Daniel Radcliffe?

Robert: Labai geras. Padariau praktiškai viską iš pirmo karto, kai filmavausi su juo. Taigi sutarėme labai gerai.

Stan: Jis puikus vaikinai. Jis tiesiog nuostabus. Tik tiek galiu pridurti.

Clemence: Aš irgi.

Robert: Jis neįtikėtinai sunkiai dirba.

Clemence: Taip, jis tikras profesionalas.

Stan: Jis visada draugiškas ir mielai padedantis.

Robert: Jis tuo pat metu turi eiti į apmokymus ir tuoj pat skubėti vaidinti, beveik 365 dienas me-

tuose. Manau, tai visiškai neįtikėtina. Aš niekada nesugebėčiau taip.

Ar Danielis, Rupertas ir Ema papasakojo, kokie išprotėję fanai laukia jūsų po filmo pasirodymo? Ar jie slėpė tai?

Robert: Mes trumpai pasimatėme, ir aš kalbėjau si su Dan tėčiu apie jos Kalėdų atviruką fanams. Manau, jie išspausdind apie 200 000 kalėdinių atvirukų tik jo asmeniniam fanklubui. Jo dydis neįtikėtinai. Gavau gerbėjų laiškų, kurie turbūt nežinojo, kas esu iš tiesų, savaitę po to, kai buvo pranešta, jog vaidinsiu. Pamaniau, kad tai tikrai keista.

Ką kiekvienas jūsų išmoko vaidindamas šiame filme?

Clemence: Svarbiausias dalykas – tai vaidinimas prieš žydrąjį ekraną. Turiu omeny, niekada dar to nebuvo dariusi. Vaidinimas po vandeniu taip pat buvo nauja patirtis.

Robert: Taip, aš irgi tą patį manau apie žydrąjį ekraną, turbūt prie jo neįmanoma priprasti. Esu ir anksčiau filmavęsis dideliame filme, maniau taip pat, bet jis nebuvo tokio masto kaip šis. Manau, kai kurių dalykų technika buvo gana didelis dalykas, kurio išmokau.

Stan: Viskas, ką dariau, buvo nauja man, todėl išmokau daug.

Pradėjote dirbti su šiuo filmu nuo balandžio, ir kovą vis dar filmuositės. Ar turite planų, ką darysite vėliau?

Robert: Kai turėsiu mėnesį atostogų sausį, ketinu vėl dalyvauti atrankose ir žiūrėsiu, kaip bus. Stan: Turėsiu susitikti su savo agentu iš anksto, bet tikiuosi, kad kažką darysiu.

Clemence: Esu pasirašiusi kontraktą su dviem prancūzų filmais, viename filmuosisiuos pavasarį, kitame – vasarą. Viskas bus visią kitaip. Nedideli filmai.

Interview⁶ su J.K. Rowling

tesinukas

ES: Savo puslapiuose mes labai skirtingai žiūrime į lankytojus. *The Leaky Cauldron* pabrėžia, kad —

MA: Mes sakome: „Jei tai tavo reikalas, tai tavo reikalas“

ES: O *MuggleNet*'e, mes sakome —

JKR: *[Juokiasi]* Sakote, kad esate iliuziški pamišėliai?

MA: Jis dažniausiai sako: „Jei tu taip nematau, tai teisiog nešdinkis lauk iš mano puslapio“.

[JKR plyšta juokais]

ES: Mes sakome: „Tu aiškiai klysti!“

JKR: Kaip vadinasi skyrius tavo puslapyje, kur dedi visiškas nesamones, kurias gauni?

ES: Gėdos stulpas?

JKR: Gėdos stulpas. Mes galėtume turėti gėdos stulpą. Galėčiau įdėti keletą absurdiškų dalykų, kuriuos gavau.

MA: Kokį?

JKR: Labai panašių dalykų. Labai panašių. Nuo gryno užgauliojimo iki padrikų nepalankių minčių, kurias galima vadinti visai suprantamu dalyku. Kas mane labiausiai prajuokino, buvo tavo *[Emer-*

sono] komentaras: „Prašau nebandykite siųsti man kvailų laškų, nes atsidursite ant gėdos stulpo.“ Argi tai nėra žmogiška prigimtis? Viskas prasideda kaip pabandykime *[juokiasi]* ir žmonės juk varžosi, kad tik ten patektų. Ar ne?

ES: Iliuziška, kaip ir sakiau. Tai mano dienos žodis.

[Juokas]

JKR: Atsiprašau, aš ką tik šnypstelėjau savo gėrima. Atsiprašau, tęskite.

MA: Aš norėjau grįžti prie Drako.

JKR: Gerai, taip, pakalbėkime apie Draką.

MA: Šioje knygoje jis buvo absoliučiai žavingas.

JKR: Na, aš džiaugiuosi, kad tu taip manau, nes man tai patiko. Drakas labai paaugo šioje knygoje. Aš labai įdomiai diskutavau šia tema su savo redaktore Emma. Ji man pasakė: „Taigi Smirdžius gali užsiimti oklumatija“, kurios Haris akivaizdžiai niekada neįvaldė ir dabar net nebando to daryti. Ji labai ebejojo dėl to ir galvojo ar jis tikrai labai gerai tai sugeba, bet aš manau, kad Drakas, kitaip nei Haris, šioje srityje yra

labai gabus. Hario bėda ta, kad jis savo jausmus visada reiškia per atvirai, taip pat jis labai daug mąsto apie tai, kas jam nutiko. Jis jų neslopina, labai nuoširdžiai viską išreiškia, jis tiesiog negalėtų jų užgniaužti, negalėtų užgniaužti savo prisiminimų. O apie Draką aš galvoju, kaip apie kažką, kas sugeba labai gerai atskirti savo jausmus, padalinti į skyrius savo gyvenimą ir kuris visados tai daro. Jis užgniaužia savo gėdą, taip tapdamas geru chuliganu. Jis užgniaužia savo užuojatą, nes kaip kitaip būtų galėjęs tapti Mirties Valgytoju? Taigi jis nuspalopina visą savo gerąją pusę. Bet tuomet jis jau žaidžia su suaugusiais ir yra prašomas daryti tai, ko nėra daręs, o tai labai baugina. Man atrodo, kad taip žmonės įsivelia į visokiausius dalykus ir tik tada suvokia kur papuolė. Man buvo gaila Drako. Na, aš visada žinojau, kad tai jo laukia, kad ir koks nemalonus jis buvo.

Haris yra teisus manydamas, kad Drakas nebūtų nužudęs Dumbldoro, kas pasidaro akivaizdu kai jis pradeda

leisti žemyn savo lazdele, kai įvykiai nuo jo nebepriklauso.

ES: Ar Dumbldoras planavo mirti?

JKR: *[Pauzė.]* Ar manote, kad dėl to galėtų būti daug teorijų?

MA & ES: Taip. Daug.

JKR: *[Pauzė.]* na, aš nenoriu šito užbaigti. *[Šiek tiek juokiasi]* Turiu žmonėms suteikti vilties.

MA: Grįžtame prie klausimo ar Sneipas yra dvigubas dvigubas dvigubas trigubas...

JKR: *[Juokiasi]* Dvigubas dvigubas keturgubas... taip.

MA: ...ar tai buvo suplanuota ir kadangi Dumbldoras žinojo visa tai apie Draką visus metus, ar jie diskutavo, kad „Jie tai įvyktų, turėsi elgtis tarsi tai būtų tavo paties tikslas žengti pirmyn ir mane nužudyti, nes jei tu to nepadarysi, Drakas mirs, Nesulaužoma priesaika, tu mirsi,“ ir taip toliau —

JKR: Ne, aš tai suprantu, aš seku, ką tu sakai. Aš negaliu... noriu pasakyti, akivaizdu, kad yra dalykų puiškai tinkančių hipotezėms ir aš nenoriu viso to užbaigti.

Trumpai tariant, aš užbaigiu tik tas hipotezes, kurios yra akivaizdžiai nenaudingos. Kai žmonės gaišta valandų valandas norėdami įrodyti, kad Sneipas yra vampyras, tada aš nusprendžiu, kad laikas įsikišti, nes iš tikrųjų nėra nieko, kas tai įrodytų.

ES: Kai ieškai tokių dalykų

—

JKR: Taip, penkioliktą kartą skaitydamas knygą pradedi matyti užuominas, kad Sneipas yra tamsos vaodovas. Taigi yra dalykų, kuriuos aš užbaigiu, nes manau, kad žmonės tiesiog švaisto laiką, kuomet galėtų diskutuoti apie svarbesnius dalykus, net jei jie ir yra klaidingi, gali privesti iki įdomių versijų. Šiaip ar taip tokia yra mano teorija.

ES: Kokio klausimo norėtumėte kad jūsų paklaustų ir koks būtų atsakymas?

JKR: Um... [ilga pauzė]... geras klausimas. Ko aš norėčiau būti paklausta? [Pauzė.] Šiandien, tik šiandien, Liepos 16, aš tikrai tikėjau, kad kas nors paklaus apie R.A.B ir jūs tai padarėte. Tik šiandien, nes aš manau, kad... na tikėjau, kad kas nors tai padarys.

MA: Ar yra kas nors dau-

giau ko turėtumėte paklausti apie jį?

JKR: Yra dalykų, kurie padės jums padaryti išvadas skaitant toliau, manau, kad judu tikrai tai padarysite, tikrai, taip, aš tikrai tikėjau, kad R.A.B. išlys.

MA: Atleiskite, jei blogai pamenu, bet Regulą nužudė Voldemortas —

JKR: Na, Sirijus sakė, kad jis negalėjo būti nužudytas Voldemorto, nes nebuvo pakankamai svarbus. Pamenate?

MA: Bet tai nebūtinai yra tiesa, jei [R.A.B.] parašė Voldemortui asmeninį raštelį.

JKR: Tai nebūtinai reiškia, kad Voldemortas jį nužudė asmeniškai, bet Sirijus įtarė, kad Regulas įsivėlė kiek per giliai. Kaip Drakas. Jį tai įtraukė, bet iš tikrųjų to buvo per daug, kad jis susidorotų.

O, kaip jums patiko Lubinas ir Tonks?

ES: Tai buvo —

MA: Aš buvau nustebinta!

ES: Aš buvau nustebintas, bet ne šokiruotas.

JKR: Tesingai.

MA: Aš manau, kad aš buvau šiek tiek šokiruota.

JKR: kažkas, nežinau ar tai buvo viename iš jūsų puslapių, aš beveik nukritau nuo kėdės. kažkas, tai buvo kai ieškojau... noriu pasakyti, kad gal atrodo, jog daug laiko praleidžiu internete ir todėl negaliu greičiau rašyti savo novelių. Prisiekiu, kad tai ne tiesa ir noriu, kad visi tai žinotų. Kadangi turiu savo puslapį, aš ieškau klausimų savo DUK skyreliui ir fanų puslapių, kuriuos norėčiau paskelbti savo puslapyje, taigi taip aš perskaitau ir komentarus bei visa kita. Ir kažkas, aš negalėjau patikėti, pasakė tai. Pasakė: „O, ne, Tonks negali tekėti už to ir to, nes Tonks bus su Lubinu ir jie kartu turės daug mažų spalvotų vilkolakių jauniklių.“ ar kažką panašaus.

MA: Aš tai mačiau!

JKR: Matei? Tuomet tai buvo Kiaurame [Leaky]?

MA: Gal, neįsižeisk [Emersonai], bet aš paprastai neturiu laiko skaityti MuggleNet'o komentarų —

JKR: Manau, kad tiek daug žmonių juos rašo, jog jie gali sumąstyti beveik viską, kas yra įmanoma.

ES: O taip, jie sumąsto viską.

MA: Harris ir Basiliskas.

[Visi plyšta juokais.]

JKR: Ar tai netiesa. Žinau! Jei aš visą laiką praleisčiau juos skaity-

dama, tikriausiai kur nors surasčiau viską kas įvyks paskutinėje knygoje.

ES: Kiek laiko praleidžiate fanų puslapiuose?

JKR: Kaip kada. Kai mano puslapyje ramu, tai todėl, kad aš labai daug dirbu arba esu užsiėmusi su vaikais ar dar kuo nors. Kai atnaujinu jį kelis kartus iš eilės, akivaizdu, kad naršiau nemažai. Aš ieškau klausimų į kuriuos žmonės nori žinoti atsakymus. Tai fantastiška, kartais griaua mano planus, bet aš noriu pasakyti, kad niekada nerašau komentarų, nes žinau kad kartais jie vis pasirodo, bet jie nėra mano. Jūs abu esate už tai atsakingi, bet tai mane tik šiek tiek jaudina. Aš esu buvusi MuggleNeto pokalbių kambaryje, tai buvo nepaprastai juokinga. Tai buvo kai pirmą kartą ieškojau ko nors apie Harij Poterį. Aš buvau pradedanti įsijausti į visus tuos dalykus ir Kiauras [Leaky]... apie jį aš jau žinojau, bet pačia pirmą popietę aš atradau MuggleNet'ą ir apsilankiau pokalbių kambaryje ir tai buvo taip juokinga. Man rodė atvirą panieką. [Juokiasi] Tai buvo labai juokinga.

ES: Aš norėčiau atsiprašyti už, ach —

JKR: Ne, ne ne ne, nesiaubingai, bet maždaug taip: „Taip, taip, už-

sičiaupk, tu nesi nuolatinis lankytojas, taigi nieko neišmanai". Galite patikėti!

MA: Viena iš mano puslapyje vykusio konkurso „Paklausk Džo“ laimėtojų, penkiasdešimtmetė moteris gyvenanti mažame mieste lyje, JAV rytuose klausia: „Ar atsiminimai, esantys minčių koštuve atskleidžia tikrovę ar tai ką mato žmogus, kuriam priklauso tas prisiminimas?“

JKR: Tai tikrovė. Labai svarbu, kad to paklausėte, nes Šliužiaragio [Slughorn, naujasis nuodų ir vaistų mokytojas] Dumbloodui duotas prisiminimas yra iškarpytas ir tiesiog apgailėtinas. Jis nenorėjo duoti tikrojo prisiminimo, taigi jį sukarpė ir užlopė. Taigi atsimenami dalykai minčių koštuve yra tikri.

ES: Aš siaubingai dėl to klydau.

JKR: Tikrai?

ES: Aš buvau tikras, kad tai savininko interpretacija. Man atrodė labai nelogiška, nagrinėti savo mintis kaip pašaliniam asmeniui. Tai buvo

panašu į sukčiavimą, nes visada buvo galima pažiūrėti kaip viskas atrodė pašaliniam.

MA: Taigi, yra dalykų, kurių nepastebėjai, bet gali sugrįžti ir pamatyti viską pats?

JKR: taip, tai minčių koštuvo magija, tai jį atgaivina.

ES: Aš noriu vieno!

JKR: Taip. Iš kitos pusės tai būtų tarsi dienoraštis. Apribotas tavo prisiminimų. Bet minčių koštuvas atkuria akimirką tau, kad galėtum pasinerti į savo prisiminimus ir pamatyti tai ko nepastebėjai anksčiau. Tai vyksta tavo galvoje. Aš esu tikra, kad galėtumėte tai pamatyti.

ES: Mūsų kita „Paklausk Džo“ konkurso laimėtoja 25-erių metų Maria Vlasiou, iš Olandijos norėjo paklausti apie Lilė ir Džeimsą, ką jūs jau paaiškinote. Ir trečiasis yra nuo aštuoniolikametės Helenos Poole iš Jorkšyro. Jis apie Grindevaldą. Esu tikras, kad tikėjotės, kad to paklausime.

JKR: Aha.

ES: Akivaidžiai-

JKR: Nagi, tuomet man priminkite. Ar jis miręs?

ES: Taip. Jis miręs?

JKR: Taip.

ES: Ar jis svarbus?

JKR: [apgailestaujančiai] Oooo...

ES: Jūs neprivalote atsakyti, bet galėtumėte mums apie jį truputį papasakoti.

JKR: Aš jums papasakosiu tiek pat, kiek jau kažkam sakiau anksčiau. Jūs žinote Ouveną, kuris laimėjo konkursą, kad galėtų iš manęs paiimti interviu? Jis klausė apie Grindevaldą. Jis sakė: „Ar tai tėra sutapimas, kad jis mirė 1945-aisias?“ Ir aš atsakiau, kad ne. Mane pralinksmina ieškojimas užuominų tarp įvykių žiobarų pasaulyje, taigi man atrodo, kad kol vyksta Pasaulinis karas žiobarų pasaulyje toks pats vyksta ir magiškajame.

ES: Ar jis yra kiek nors susijęs —

JKR: Aš neturiu jokių komentarų dėl to.

[Juokas]

MA: Ar žiobarų ir burtininkų pasauliai daro vienas kitam kokią nors įtaką?

JKR: Aš manau, kad taip. Taip. Mm.

MA: Jūs pasidarėte labai tyli.

[Visi juokiasi; JKR maniakiškai.]

MA: Mums patinka, kai jūs nutylate, tai reiškia —

ES: Jūs aiškiai kažką slepiate.

MA: Mūsų kita laimėtoja šešiametė Delaney Monaghan iš Australijos klausia: „Kokia gumos popierėlių, kuriuos Ponia Ne-

vėkšlienė nuolat duoda Neviliui svarba?“

ES: Greitai pasakyk ką tu manai, kol ji neatsakė—

MA: Aš manau, kad tai liūdni išprotėjusios moters ženklai.

JKR: To manęs taip pat ši rytą klausė. Ši idėja buvo viena iš tų, kurias įkvėpė tikri įvykiai. Vienas mano pažįstamas man papasakojo labai liūdną istoriją apie jo mamą, kuri sirgo Alzheimerio liga ir buvo uždaryta palatoje. Ji buvo visai išprotėjusi ir nebeatpažindavo savo sūnaus, bet jis ištikimai ją lankydavo du kartus per savaitę ir nešdavo jai saldinių. Tai palaikydavo tarp jų ryšį, jai labai patiko saldainiai, taigi savo sūnų ji atpažindavo kaip saldinių dovanotoją. Man tai buvo labai graudu. Taigi aš padailinau istoriją. Nevilis duoda savo mamai, ko ji nori ir (man labai liūdna apie tai galvoti) ji nori jam kažką duoti atgal, bet tai ką ji jam duoda yra visiškai beverčiai dalykai. tačiau jis vis tiek juos priima kaip kažką labai svarbaus, nes ji stengiasi jam kažką duoti, o tai labai daug reiškia.

Bet apie tuos saldinių popierėlius yra nemažai teorijų.

ES: Negali jų kaltinti.

JKR: Noriu pasakyti, kad ji jam nebando perduoti slaptų žinučių.

MA: Ji nera sveiko proto —

JKR: Ne, tu teisi. Tai yra klasikinis „užbaikime tai“ pavyzdys, nes tai neprivestų prie nieko įdomaus, net jei jūs klystumėte.

MA: tai tikriausiai vienas iš labiausiai jaudinančių knygos momentų.

JKR: Manau, kad tai svarbus dalykas.

MA: Musų trečioji laimėtoja penkiolikametė Monique Padelis iš Sario klausia: „Kaip ir kada buvo sukurtas šydas?“

JKR: Šydas ten yra nuo tada kai buvo įkurta Magijos Ministerija, o Magijos Ministerija yra ne tokia sena kaip Hogvartsas, bet labai sena. Šimtmečių senumo. Nėra labai svarbu kada būtent, bet prieš keletą amžių.

MA: Ar jis buvo naudojamas mirties bausmėms atlikti ar tik mokymusi?

JKR: Ne, tik mokymuisi. Paslapčių departamentas skirtas tik mokymuisi. Jie studijuoja protą, visatą, mirtį...

MA: Ar grįšime prie to kambario, to užrakinto kambario?

JKR: Be komentarų.

ES: Dumbldoras yra tiesiog nepralenkiamas savo magijos žinomis —

JKR: Mhm.

ES: Kur jis viso to išmoko?

JKR: Man jis panašus į savamokslį.

Šiaip ar taip būdamas Hogvartse jis sutiko nuostabių mokytojų, taigi jis buvo mokomas taip pat kaip ir kiti. Dumbldoro šeima būtų kur kas įdomesnė tyrinėjimams ir diskusijoms, daug įdomesnė nei saldinių popieriškai.

MA: Jo šeima?

JKR: Taip, šeima.

MA: Ar turimėme apie tai pakalbėti kiek daugiau?

JKR: Ne. Bet jūs galite! **[Juokas.]**

MA: O kaip Hario šeima, jo seneliai, ar jie buvo nužudyti?

JKR: Ne. tai mus nukelia į daug žemiškesnį pasaulį. Kaip rašytojai, tai buvo įdomiau, išmintingiau siužeto atžvilgiu, kad Haris yra visiškai vienas. Taigi aš negailestingai atmečiau visus jo ginimes išskyrus tetą Petuniją. Turiu galvoje, Džeimsas ir Lilė be galo svarbūs siužetui, bet kaip seneliai? Ne. Todėl man patinka kaip viską suplanavau: Petunijos ir Lilės tėvai mirė normalia žiobariška mirtimi. Džeimso tėvai buvo senyvi, jau seno, kai jis gimė, tai paaiškina jo buvimą vienturčiu, išlepinimą, nes jo susilaukė vėlai, taigi jis buvo ypatingai brangus, kaip dažnai nutinka. Jie buvo seni ir kaip butininkai, taigi mirė. Jie pasidavė burtininkų ligai. Taip viskas buvo. Tose mirtyse nėra nieko rimto ar nedoro. Man tiesiog reikėjo juos patraukti iš kelio, taigi aš juos nužudžiau.

MA: Tai tarsi užbigia visas Godriko Grifo palikuonio teorijas.

JKR: **[Pauzė.]** Taip. Na, taip.

MA: Dar vienas užbaigimas.

[Juokiasi]

JKR: na, štai. Matote, aš suprantu, kad „Negrnakraujis Princas“ nepatenkins visų, nes jis užbaigia kelias teorijas. Noriu pasakyti, jei nebūčiau to padariusi, nebūčiau savo darbo atlikusi teisingai. Kai kuriems tai nelabai patiks, ir daugeliui labai nepatiks mirtis, bet aš tai visada planavau.

Mes vis dar nežinome ar buvo koks nors tikras informacijos nutekėjimas, ar tai tebuvo klastotė.

ES: Su šia knyga?

MA: Pameni lažybas?

ES: O, taip —

JKR: Taip, lažybų suktybė. Na dabar tai 50 ant 50. Jei pamenate „Feniksą“, lažybos vyko dėl Čo Čang ir viskas buvo lygiai taip pat. Staiga kažkas pastatė apie 10000 svarų, kad ji mirs. Jūs juk nemanote, kad kas nors šitaip švaistytų pinigų, taigi manau, kad jie turėjo kioską nors slaptos informacijos. Dėl Dumbldoro mes vis dar nežinome. Ar buvo tikras informacijos nutekėjimas ar tiesiog spėjimas.

ES: Aš pamenu, kad MuggleNet'e buvau idėjęs balsavimą, klausiau ar jie mano, kad jis ketina tai padaryti.

JKR: Ir kokie buvo rezultatai? Tai tikrai įdomu.

ES: Dauguma manė, kad jis mirs šeštoje knygoje... na šeštoje ar septintoje. Dauguma manė, kad tai įvyks septintoje.

JKR: Tikrai. Taip.

ES: Tai buvo tikriausiai 13 su 7, bet dauguma manė, kad jis mirs.

JKR: Taip, na, manau, kad jei atkreipsite dėmesį į rašymo stilių, kurį aš naudoju, beveik visada didvyris privalo veikti vienas. Taip jau yra, visi tai žinome, taigi klausimas yra kada ir kaip, ar ne, jei tik žinote ką nors apie tokios konstrukcijos siužetus.

ES: Senas, išmintingas, barzdotas burtininkas visada miršta.

JKR: Taip. Na, iš esmės aš tai ir bandau pasakyti.

[Juokas.]

MA: Tai įdomu, nes tuo metu, manau, kad visi pajutome, kad jis ketina mirti vos tik jis parodė savo

išmintį.

JKR: Mm.

MA: Ir kai Haris pasakė: „Aš tai suvokiu ir mano tėvai tai suprato ir visa tai yra dėl pasirinkimo“, mes sustojome ir tada pasakėme: „Gerai, tegu visi pasivija ir pakalbesime apie tai, nes a) Dumbldoras miršta, b) tai signalas, kad pabaigoje mes tapsime galingi.“ Manau, kad tai buvo stipriausias momentas visoje istorijoje. Ar jūs linkusi sutikti?

JKR: Taip, žinoma, nes aš manau, kad kad yra ryšys tarp akimirkos „Paslapčių Kambaryje“, kai Dumbldoras taip puikiai pasako: „Mus apibūdina mūsų pasirinkimai, o ne galimybės“ ir kuomet Dumbldoras sėdėdamas savo kabinete pasako Hariui: „Pranašystė yra reikšminga tik todėl, kad tu ir Voldemortas taip pasirinkote.“ Jei abu būtų į ją nekreipę dėmesio, abu galėtų gyventi! Štai kur problemos esmė. Jei abu būtų nusprendę: „Mes nežaisim“, ir nekreipę į tai dėmesio... bet taip nebus, nes kol tai rūpi Voldemortui, Hariui gresia pavojus. Jie privalo susitikti.

ES: Aš pamenu, kad perskaičiusi „Fenikso Broliją“, pagalvojau, kas būtų jei Haris ir Voldemortas tiesiog nuspręstų —

JKR: Paspausti vienas kitam rankas ir nueiti savais keliais?

MA & ES: Mes sutinksim nesutikti!

[Juokas.]

ES: Kas, jei jis niekada nebūtų išgirdęs pranašystės?

JKR: Ir tai viskas, ar ne? Kaip jau sakiau, tai yra tai ką aš įdėjau į savo puslapį —

ES: Džiaugiuosi, kad tai įdėjote.

JKR: Tai „Makbeto“ idėja. Aš tiesiog dievinu „Makbetą“. Tai kogerio mano mėgstamiausia Šekspyro pjesė. Ir ten yra klausimas. Jei Makbetas nebūtų sutikęs ragany, ar būtų nužudęs Dunkaną? Ar kas nors būtų įvykę? Ar tai buvo lemta ar jis pats taip padarė? Aš manau, kad jis pats taip padarė.

MA: Jei visi paprasčiausiai paspaustų vieni kitiem rankas ir sužaistų golfą, viskas būtų gerai

[Juokas.]

MA: Knygose yra aptariama daug ištikimybės ir drąsos klausimų, kurie yra susiję su savęs aukojimu. Ypatingai trečioje knygoje: „Tu geriau turėjai mirti, o ne išduoti savo draugus.“ Ir paskui

toks stilius pasikartoja visą laiką. Tai gana sudėtinga žinutė, ypač aštuonmečiui ar dešimtmečiui, kuris skaito knygą ir sako, kad mes turėtumėme mirti dėl savo draugų.

JKR: Akivaizdžiai aš viską įsivaizduoju labai įtemptos situacijos kontekste. Dievas uždraudė... aš tikiuosi, kad tikrovėje aštuonmetis nebus priverstas dėl nieko mirti, bet mes kalbame apie suaugusį žmogų, kuris buvo, ką aš vadinu, kare. Tai buvo pilnavertė karo situacija. Manau, kad klausimas yra ar jūs kaip skaitytojai, tikite, kad Sirijus būtų žuvęs? Nes Sirijus taip sako.

ES: O, žinoma.

MA: Taip.

JKR: Teisingai, na, aš tuo tikėjau. Sirijus būtų tai padaręs. Jis, su visomis savo kaltėmis ir trūkumais, jis yra labai garbingas, galiausiai jis būtų geriau garbingai žuvęs, kaip jis tai suvokė, nei gyvenęs negarbėje ir gėdoje žinodamas, kad pasiuntė tuos tris žmones mirti, tuos tris žmones, kuriuos mylėjo labiau nei ką kitą, nes jis, kaip Haris, be šeimos.

Jūs tesūs tai sudėtinga žinia, bet aš juk rašau apie blogį ir jau sakiau, manau, kad mane stebina, kai kartais žmonės sako: „O, žinai, knygos tampa vis tamsesnės“.

Aš galvoju: „Kuri „Išminties Akmens“ vieta jums pasirodė šviesi ir miela?“ Žinote joje yra naimumo, Haris yra labai jaunas kai pradeda eiti į mokyklą, bet knyga prasiseda dviguba žmogžudyste. Manau, kad mirties galimybė yra jaučiama visame „Išminties Akmenyje“ ir mano manymu jame yra pora labai baisių vaizdų. Ne paisant milžiniškos gyvatės, net daugiau nei antroje, nes ta figūra apsigaubusi apsiaustu ir gerianti vienaaragio kraują yra labai kraupi. Kai apie tai pagalvoju dar dabar manau, po visų tų metų, manau, kad veidas kito žmogaus galvoje yra pats siaubingiausias dalykas visoje knygoje. (Visoje knygoje, aš vadinu visa tai viena knyga. Visas noveles.)

Taigi taip, tai sudėtinga, aš su jumis sutinku, bet norėčiau pasakyti, kad viskas buvo pakankamai įtempta. Yra daugybė trikdančių dalykų, apgalvotai, bet namanau, kad kada esu peržengusi ribą. Manau, kad galėčiau pagrįsti kiekvieną baisią sceną. Viena dėl kurios abejočiau ar ją patvirtins redaktoriai buvo Voldemorto fizinė būklė prieš jam patenkant į katilą, pamenate? Jis buvo tarsis embrionas. Aš jutau beveik instinktyviai antipatiją tam ką įsivaizdavau, bet tam yra priežastis ir jūs dar

pamatysite tai. Ir kai aptarinėjau tai su savo redaktore, jai tiko. Tiesą sakant, ją labiau trikdė atsiveriančio kapo vaizdas. Manau, kad tai kiek išniekinama idėja. Tame nėra nieko ypatingo, bet ir vėl, tai tabu pažeidimas.

MA: Kokios spalvos Ronio akys?

JKR: Ronio akys mėlynos. Negi aš to niekada neminėjau, niekada? **[JKR užsidengia akis.]**

MA: Jie be galo norėjo, kad mes to paklaustume.

JKR: Mėlynos. Hario žalios, Ronio mėlynos, o Hermionos rudos.

MA: Koks Ronio gynėjas?

JKR: Ronio gynėjas? Negi ir to nesakiau? O, ne, tai siaubingai **[Juokas.]** Ronio gynėjas yra mažas šuo, kaip Džekas Rasselas, tai labai sentimentalus pasirinkimas, nes mes turime Džeką Rasselą. Jis tiesiog pamišęs.

MA: Šis bus netrumpas, bet aš labai noriu jūsų to paklausti. Sukaupusi tiek turtų ir būdama tokia garsi, kaip išlaikote savo vaikus „ant žemės“, normalius ir nepasikėlusius?

JKR: Tai svarbiausias dalykas mano gyvenime. Tikite tu ar ne, aš manau ir tikiuosi, kad gyvename pakankamai normalų gyvenimą. Nerealistiški dalykai vyksta kai aš iš savo namų keliauju į apšviestą

pilį ir panašiai, bet tai jų beveik neveikia. Aš manau, kad kaip galime gyvename labai normalų gyvenimą. Einame apsipirkinėti kaip ir visi kiti, vaikštome po miestą kaip ir visi kiti. Taip man atrodo. Aš taip manau, kad labai svarbu, jog visi trys mūsų vaikai užaugtų matydami mane ir Neilą dirbančius. Nei vieno iš mūsų planuose nėra numatyta nustoti dirbti, užsikelti kojas ant stalo ir plaukioti jachta po pasaulį ar panašiai, kad ir kaip malonu tai kartais atrodo. Mes abu dirbame ir manau, kad tai labai geras pavyzdys vaikams – kad ir kiek pinigų turi, tavo vertė priklauso nuo to, ką tu darai geriausiai. O tai yra tavo darbas.

**MA: Ar Džinė siuntė Hariui Valentino dienos sveikini-
mą?**

JKR: Taip, Dievaži!

MA: Tai buvo Tomo Ridlio ar Džinės sumanymas?

JKR: Džinės Vizli.

**MA: Na ji sulaukė savo at-
lygio.**

JKR: **[juokiasi]** Galų gale.

MA: Manau, kad dėl to buvo užuominų jau kupė scenos [pirmoje knygoje], kur jis stebėjo, manau, kad visi santykiai buvo aiškūs.

JKR: Aš taip manau. Aš taip tikiuosi. Taigi jums patiko Haris ir Džinė, na kai tai įvyko?

**ES: Mes to laukėme metų me-
tus!**

JKR: O, aš labai džiaugiuosi.

MA: Dieve mano, tas bučiny!

JKR: Taip.

ES: Tai tikrai įvyko!

JKR: tai įvyko, žinau! Aš irgi panašiai jaučiausi.

MA: Ar jūs bandėte juos –

JKR: na, aš visada žinojau, kad tai įvyks, kad jie bus kartu, o tada išsiskirs.

**ES: Ar jūs visada -----? [Ne-
aišku, ką Emersonas čia iš tik-
rųjų pasakė.]**

JKR: Na, ne, ne visai, nes planas buvo, kurį tikiuosi įvykdžiau, kad skaitytojas, kaip ir Haris, pažastu suvoktų, kad Džinė beveik idealiai tinka Hariui. Ji kieta, bet iš gerosios pusės, tačiau ji ir drąsi. Jam reikia būti su kažkuo, kad galėtų susitaikyti su tuo, kad jis yra Haris Poteris, nes jis gana bauginantis vaikas daugeliu požiūrių. Jis pažymėtasis. Manau, kad ji yra linksma, labai šilta ir geraširdė. Viso to Hariui reikia. Bet aš jaučiau, kalbu apie daugybę metų atgal, kai visa tai suplanavau, pradžioje, kad ją šiek tiek gasdina tai kas susiję su juo. Nariu pasakyti, kad jis patraukia jos

dėmesį, kai būdama 10 ar 11 ji pamato ją pirmą kartą, o jis yra tas garsusis berniukas. Taigi Džinė turėjo taip pat šį tą išverti. Beveik taip pat kaip su Roniu, aš nenorėjau, kad Džinė būtų pirmoji Hario pabučiuota mergaitė. Tai aš norėjau pasakyti, kad iš dalies viskas susiję.

Vienas iš būdų kuriais aš norėjau parodyti, kad Haris auga... Pamenate, kai „Fenikse“ Čo užaina į kupė, jis pagalvoja: „Norėčiau, kad mane būtų užtikusi sėdinti su šaunesniais žmonėmis.“ Iš esmės? Jis su Luna ir Neviliu. Panašūs dalykai vyksta ir „Prince“, jis vėl su Luna ir Neviliu, bet šį kartą jis jau subrendęs ir jo manymu šį kartą jis yra su dviem šauniais žmonėmis visame traukinyje. Jie gali ir neatrodyti tokie šaunūs. Haris tikrai užaugo. Aš manau, kad Džinė ir Haris šioje knygoje yra absoliučiai lygūs. Jie verti vienas kito. Jie daug iškentė, patyrė. Man patiko tai aprašinėti. Kaip veikėja Džinė man labai patinka.

MA: Ar ji svarbesnė nei atrodo: reikalai su Tomu Ridliu, buvimas septintąja mergaite –

JKR: Džinės istorija buvo, ji buvo pirmoji mergaitė iš Vizlių šeimos besimokanti Hogvartse, yra tokia tradicija dėl septintos dukters ar

septinto sūnaus, todėl ji tokia talentinga ragana. Manau suprantate užuominas, nes ji padaro tikrai įspūdingų dalykų ir jūs tai dar pamatysite.

ES: Kodėl Klastūnyno koledžas vis dar —

JKR: Vis dar yra!

[Visi juokiasi]

ES: Taip! Noriu pasakyti, jog tai tokia gėda.

JKR: Bet jie ne visi yra blogi. Tiesiog ne visi yra blogi. [Pauzė] Na, rimtas, nelengvabūdiškas atsakymas būtų, jog tu privalai priimti visus žmones su visais jų trūkumais, juk visi jų turime. Taip pat ir su mokiniais. Jei jie galėtų būti visiškai vieningi, turėtų būti visiškai nesustabdomą jėgą.

ES: Negalėtų —

JKR: Negalėtų jie tiesiog visus juos iššaudyti? Ne, Emersonai, jie tikrai negalėtų!

[Visi juokiasi]

ES: Ar negalėtų jų tiesiog paskirstyti po kitus tris koledžus ir galbūt jie nebūti idealūs jiems visiems, bet pakankamai geri, kad tiktų ir jie nebūtų tokioje neigiamoje aplinkoje?

JKR: Jie galėtų, bet jūs privalote prisiminti, aš apie tai

galvojau —

ES: Net jų bendrasis kambarys yra niūriai tamsus —

JKR: Na, nežinau, nes manau, kad Klastūnyno bendrasis kambarys turi vaiduokliško grožio.

ES: Ne kokia idėja visus Mirties Valgytojų vaikus laikyti vienoje vietoje.

[Visi juokiasi susilenkdami]

JKR: Bet jie ne visi... nemanykite, kad nesuprantu, ką norite pasakyti, bet... mes, skaitytojai ir aš kaip rašytoja, nes jus visus vedu, visą laiką Klastūnyną matome iš Mirties Valgytojų vaikų perspektyvos. Jie tėra nedidelė Klastūnyno dalis. Nesakau, kad visi Klastūnyno mokiniai yra nuostabūs, bet tikrai nėra Drakas, jie tikrai nėra, na suprantate Niurzga ir Gylys. Jie visi nėra tokie, juk tai būtų per žiauru.

ES: Bet kituose koledžuose juk nėra daug Mirties Valgytojų vaikų.

JKR: Kituose koledžuose yra žmonių, susijusių su Mirties Valgytojais. Be jokios abejonės.

ES: Tik mažiau.

JKR: Tikriausiai. Aš jus girdžiu. Tokia tradicija — turėti keturis

koledžus, bet šiuo atveju, aš norėjau, kad jie skirtųsi keturiais elementais. Taigi Grifų Gūžta yra ugnis, Varno Nagas — oras, Švilpynė — žemė, o Klastūnynas — vanduo, taigi atitinka tą faktą, kad jų bendrasis kambarys yra po ežeru. Taigi, tokia buvo harmonijos ir pusiausvyros idėja — yra keturi reikalingi komponentai ir sudėdami juos kartu, gautume labai stiprią jėgą. Bet, kaip žinome, jie lieka atskirai.

ES: Ar Džeimsas buvo vienintelis, jautęs romantiškus jausmus Lilei?

JKR: Ne. [Pauzė.] Ji buvo kaip Džinė, ji buvo populiari.

MA: Sneipas?

JKR: Šia teoriją nuolat kur nors girdžiu.

ES: O kaip Lubinas?

JKR: Negaliu atsakyti nei vieno.

ES: O kaip abu? Iš karto.

JKR: AR negaliu atsakyti.

ES: Ar galite nesuklaidindama mūsų duoti kokią užuominą [Emersonas nusikalbėjo, jis norėjo pasakyti, neišduodam per daug] — ?

JKR: Kiek pamenu niekada atsakydami į klausimus apie knygas nemėlavau. Kiek pamenu. Galite patikėti, manęs klausė daugybės klausimų. Visai įmanoma, kad kartais nusišnekėjau, ar nesąmoningai daviau klaidinantį atsakymą arba tuo metu atsakiau teisingai, o rašydama kitą

knygą persigalvojau. Todėl atsakinėdama į klausimus, aš kartais būnu paslaptinga.

Lubinas labai mėgo Lile, mes tai atip ir paliksim, bet aš nenoriu, kad visi lakstytų aplink galvodami, kad jis varžėsi dėl jos su Džeimsu. Ji buvo populiari ir tai tai yra svarbu. Manau, kad jūs tai supratote jau anksčiau. Ji buvo verta dėmesio.

MA: Kaip jie susiėjo? Iš to ką matėme, ji nekentė Džeimso.

JKR: Tikrai nekentė? Tu juk esi mergina, turėtum suprasti, ką noriu pasakyti. [Juokas.]

ES: Kaip po galais Fredis ir Džordžas žinojo, kad laimės Airija, o Bulgarija sugaus aukso šmukštą?

JKR: Na, manau, kad jei labai domiesi kvidiču, tai tokie dalykai tampa nuspėjami. Ką jie turėjo —

ES: Bet kaip galima tai nuspėti, nes tu juk nežinai, kaip pasirodys šmukštas.

JKR: Tai buvo rizikinga. Jie dėl to rizikavo. Bet juk jie Fredis ir Džordžas. Jie yra šeimos rizikuotojai. Viename šeimos gale yra Persis — paklusnus, darantis viską teisingai, o kitame Fredis ir Džordžas, kurie gyvena visiškai kitaip ir visada yra pasirengę rizikuoti dėl visko. Jie rizikavo iš visko, o tai buvo viekas, ką bet kas galėtų padaryti.

MA: Kaip jie išsiaiškino, kaip veikia žemėlapis?

JKR: Negi jūs — na. Štai kaip aš manau, tai skamba kiek gražiakalbiškai. Ar nemanote, kai tai būtų labai Frediška ir Džordžiška, kad jie juokais ištartų tą frazę ir lapas pasikeistų?

MA: Taip.

JKR: Argi nepermatote jų kiaurai?

ES: Bet konkrečią žodžių kombinaciją? AR tai tieiog didelė sėkmė ar Feliksas laimingasis [Felix Felicis – sėkmės eliksyras] —

JKR: Arba padėjo pats planas.

MA: Taip, taigi. Galima įsivaizduoti juos juokais kalbantis —

JKR: O planas vis mirga ir jie vis artėja ir artėja prie tikslo ir pagaliau jie ištaria būtent tą žodžių kombinaciją, o planas pa-

sirodo.

ES: Ką po galais Aberforth'as Dumbldoras darė su tomis ožkomis?

[Visi labai juokiasi]

JKR: Jūsų spėjimai tokie pat geri, kaip ir manieji! [Piktas

juokas!]

MA: Ar triumfo spindulys dar pasirodys?

JKR: Tai vis dar be galo reikšminga ir pripažinkime, aš nesu sakiusi labai daug dalykų, kurie būtų be galo svarbūs, taigi čia galite duoti valią savo vaizduotei.

ES: Manau, kad visi suvokė, jog tai labai svarbu, bet mes nemanėme, kad tai igaus pavidalą penktoje ar šeštoje knygoje.

JKR: Na, ji dar yra.

ES: Iš dalies mes laukėme didelio atsiskleidimo.

JKR: Be jokios abejonės palikime tai septintai. Septintai.

MA: Dabar jūs tarsi suprantate, kad mes žinome ką Haris ketina daryti, bet ar tai gali būti visas sekančios knygos siužetas?

JKR: Nevisas. Be jokios abejonės, ne visas, bet visgi, tik taip galima nužudyti Voldemortą. Nereikia nė sakyti, kad kelionė bus ypatingai vingiuota ir vėjuota, bet jis privalo tai padaryti. Haris dabar žino — na, jis mano, kad žino — su kuo jam teks susidurti. Dumbldoro spėjimai jus niekada nebuvo labai pro šalį. Nenoriu per daug išduoti, bet Dumbldoras sakė: „Dar liko keturi, tu turi atsikratyti keturių, o tada galėsi ieškoti Voldemorto“. Tai štai kur jis yra ir ką privalo padaryti.

ES: Tai labai sunki užduotis.

JKR: tai labai sunki užduotis, bet Dumbldoras davė jam keletą labai svarbių užuominų ir Haris, taip pat prisimindamas anktesnes žinias, žino ir gali daugiau nei pats suvokia. Tai viskas ką aš galiu pasakyti.

ES: Atrodo, kad tai būtų neįmanoma. Jie Haris būtų vienas keliavęs į urvą, jis niekada nebūtų to padaręs pats, taip atrodo.

JKR: Na, dabar aš esu pasiruošusi lažintis su jumis, kad bent vienas Horkruksas buvo atpažintas. Būkite atidūs iš naujo skaitydami knygas.

MA: Kažkas man praeitą vakarą sakė, kad jei Džinė su dienoraščiu —

JKR: Haris tikrai sunaikino tą sielos dalį, jūs matėte ją įgaunant pavidalą, matėte kaip ji buvo sunaikinta, jos nebėra, o Džinė tikrainėra apsėsta Voldemorto.

MA: Ar ji dar gali kalbėti šnypštūniškai?

JKR: Ne.

MA: Ar ji turi Hriui skolą už išgelbėtą gyvybę?

JKR: Ne, tikrai ne. Su Kirmiu viskas kitaip. Suprantate viena mano dalis be galo nori jums viską paaiškinti, na kas bus septintoje knygoje, suprantate, aš tikrai labai norėčiau.

ES: Mes nenorėtume to girdėti.

JKR: „Taip, tęsk, mes nesiklausome!“

[Juokas.]

ES: Kas yra Hario krikštamotė?

JKR: Jos neturi.

ES: Tikrai?

JKR: Na, Sirijus niekada neturėjo laiko merginai susirasti ir vesti.

ES: Jie juk galėjo pasirinkti kitą artimą draugę ar giminaitę.

JKR: Tuo metu, kai krikštijo Hari, jie slapstėsi. Jose nedalyvavo daug žmonių, nes tada jis jam jau grėsė pavojus. Taigi jie ketino tai padaryti labai tyliai, su kaip galima mažiau žmonių, jie norėjo, kad šį pasišadėjimą padarytų tik Sirijus. Ir... taip. Daugiau pasakyti negaliu.

[Mes pradedame suvokti kiek jau praėjo laiko...]

MA: Ar galėtume tai dar kartą pakartoti?

[Juokas.]

JKR: Galimybė yra.

MA: Rimtai, kokiai savaitei.

[Visi juokiasi.]

JKR: Tiesiog užrakinkite mane kokiame slaptime kambaryje —

MA: Na, mano šeima yra Siciliečiai —

[Juokas.]

MA: Palaukite, noriu dar kai ko paklausti [Melissa užsideda savo žalius akinius ir išsitraukia žalią plunksną, kurią Lwxicon_Bel~ ir Puffin iš LeakyLounge paruošė kaip pokštą Džo] —

[Visi lūžta juokais]

JKR: RITA! Aš tavęs pasiilgau! Pasiskysiu jums, tėra vienas būdas, kaip galima susidoroti su Ritos straipsniais ir tai yra juokas, kitaip galima šiek tiek išeiti iš proto.. Ir žinoma, dabar aš turiu šiukšlių dėžę [savo puslapyje]. Tikrai nuostabu, kaip tai išlaisvina, galimybė pasakyti knygų skaitytojams, kad tai „yra nesamone“. Tai nėra svarbūs dalykai, bet gerai pagalvojus, jie tikrai gali suklaidinti žmones. Šiaip ar taip, Rita, man tai labai patinka.

MA: Argi ne juokinga? Jie man visa tai padarė.

JKR: Tai fantastiška. Žinote, Miranda Richardson vaidina Ritą „Ugnies taurėje“. Aš to labai laikiu.

MA: Mes matėme, mes lankėmės filmavino aikštelėje tą dieną, kai ji dirbo.

JKR: Tikrai?

ES: Ji atrodo tiesiog fantastiška.

JKR: Ji nuostabi aktorė.

ES: O, aš turiu klausimą apie tai. Kai dabar rašote knygas, jūs matote aktorius iš filmų ar savo sugalvotus veikėjus?

JKR: Savo sugalvotus. Kiekvieną kartą.

ES: Aktorių veidai visiškai neįsiskverbia į jūsų vaizduotę?

JKR: Ne visiškai. Aš vis dar matau savo Ronį, matau savo Harių, savo

Hermioną. Aš per ilgai apie juos rašiau prieš prasirodant filmams, kad kas nors pasikeistų. Ta prasme man pasisekė. Taip ilgai gyvenau su tais veikėjais, kad filmai tieiog negalėjo turėti jokios įtakos. Kartais aš visgi pagalvoju... Dėl Ronio ir Levandos, aš iš dalies galvojau apie Rupertą. Noriu pasakyti, kad tai buvo seniai suplanuota, bet per kavos pertraukėlę aš pagalvoju apie Rupertą.

MA: Tai darantį?

JKR: Ne tiek darantį tai, jis būtų daugiau nei tinkamas žmogus tam, bet aš galvojau apie jį lankantį aktorį, suvaidinti Levandą atrankas ir panašiai. Tau tieiog tai sukelia šypseną, kai žinai, kas vaidina tavo veikėjus. Bet kaip jau sakiau anksčiau, reikėtų tikrai labai ilgai ieškoti, norint surasti kitus tris žmones, kurie taip gerai tiktų kaip Rupertą, Danielis ir Emma. Jie tieiog nuostabūs.

[Pauzė, visi pasižiūri į laikrodį...]

JKR: Žinau.

MA: Šešiasdešimt šeši puslapiai klausimų, Džo.

JKR: Dieve mano.

ES: Klausinėkime ją, kol mus išmes.

[Visi juokiasi.]

ES: Ar Hagrido, kaip raktininko pereigos reiškia ką nors daugiau

JKR: Tiesiog tai, kad jis jus įleis ir

išleis iš Hogvartso, taigi tai yra šiek tiek įdomiau nei tai, bet ne daug. Taigi tai nėra tai, dėl ko žmonės turėtų labai džiūgauti.

MA: Ar Haris ir Ronis kada nors perkaitys „Hogvartso istoriją“?

JKR: Niekada. [Juokas.] Man tai tarsi dovana, ne visas mano išdėstymas gali būti apibūdinamas kaip: „Kada tu tai perskaitysi?“. Taigi Hermiona skaitytojams viską paaiškina, taigi aš niekada neleisčiau jiems jos perskaityti.

MA: Ar Dobis žinojo apie pranašystę?

JKR: Ne.

MA: Ar jis žinojo apie Poterius

—

JKR: Jis žinojo jų istoriją, bet jo žinios buvo apribotos to, kas buvo žinoma Smirdžių namuose.

MA: O, štai dar vienas klausimas [iš forumo], kurį labai norėjau užduoti. Ar Sneipą kas nors kada nors mylėjo?

JKR: Taip ir tai padaro jį dar labiau baustinu nei pats Voldemortas kurio neikas neikada nemylėjo. Gerai, dar po vieną!

ES: Kodėl burtininkai ir raganos nepasprunka oru, kai jiems gresia

pavojus?

JKR: Na. Tai tarsi vienas iš tų dalykų. Labai vargina stabtelėti ir skaitytojui paaiškinti, kad aprašinėjame veksno sceną, bet yra būdas visa tai sustabdyti. Kartais jie pasprunka, bet dažniausiai, kai stebi tokią sceną, ji vyksta tokioje vietoje, kur tai nėra įmanoma, pavyzdžiui Hogvartse. Taigi Hariui esant mokykloje tai nėra išeitis. Gali norėti likti ir ginti savo teritoriją, bet kartais jie pasprunka. Juk turi būti ir lygus atvirkščias veiksmas.

JKR: [Melisai] Na, pribaike mane.

MA: Ar tą naktį, kai buvo nužudyti Hario tėvai Godriko Įduboje buvo dar kas nors?

JKR: Be komentarų.

[Visi juokiasi.]

JKR: Nepykite!

Devon Murray

Filmas „Haris Poteris ir ugnies taurė“ nepasieks kino teatrų iki gruodžio mėnesio, tačiau visame pasaulyje jau sklindo įvairiausi gandai apie šį projektą. Factor X kalbino vieną iš filmo žvaigždžių – Devoną Miurėjų (vieną iš Hario draugų), kuris sutiko papasakoti apie gyvenimą Hogvartse su visais privalumais ir trūkumais. Pirmiausia mes turime tikėtis, kad visi aktoriai bus vy-

resni, išmintingesni ir kietesni. Haris, Ronis ir Hermiona – jau nebe vaikai. Jie jau ketvirtus metus mokysis Hogvartso burtų ir kerėjimo mokykloje, todėl filme jie jau tikrai bus suaugę. „dar vieni metai burtų mokykloje, tik jau su labiau subrendusiais veikėjų charakteriais.“ – sako Devonas. „Veikėjai ne tik mokosi, bet ir ieško savęs, krečia šunybes ir įvairias išdaigas.“

Šešiolikmetis airių aktorius užaugo HP filmavimo aikštelėje. Anot jo, čia gyvenimas virte virė, visai kaip normalioje mokykloje: buvo ir meilių, ir paskalų. „Na, visi visada kalbėdavo, kad tas labai mielas, kita labai graži ir panašiai, taip kad pasimatymai tikrai vyko.“

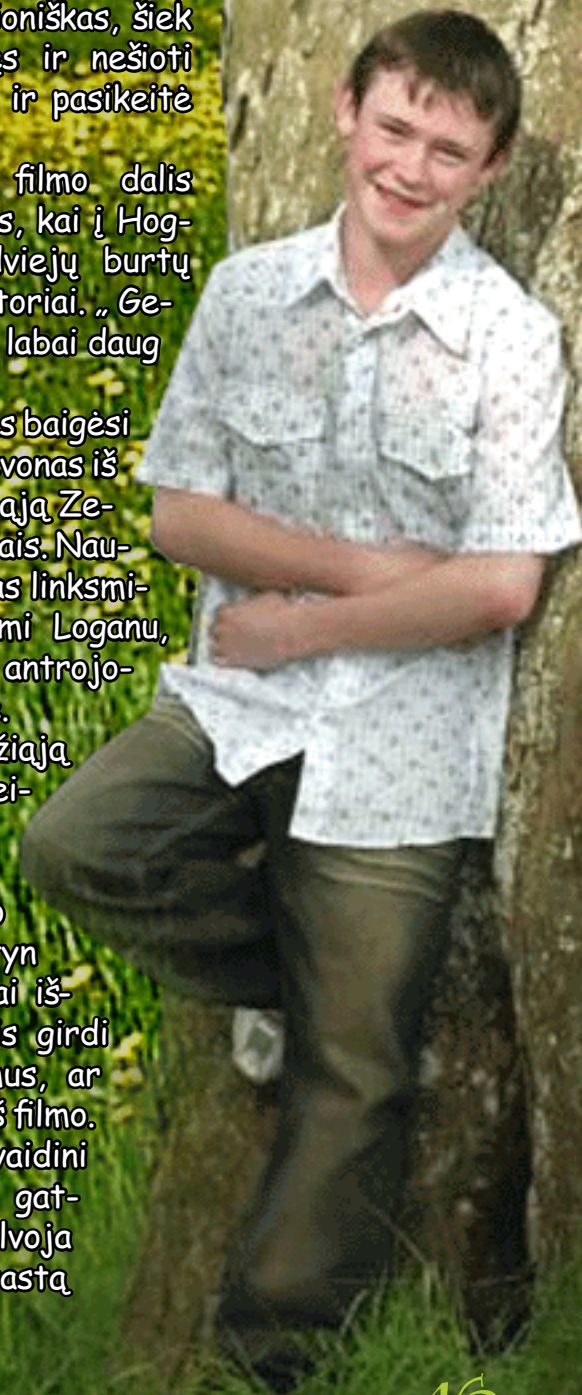
Tačiau Devonas neįsimylėjo nė vienos iš pagrindinių aktorių. „Mes kartu užaugome, todėl jos man kaip šeima, o ne meilės objektai.“

Ketvirtojoje HP dalyje bus daug naujų veikėjų ir išpūdingų scenų. Semo išvaizdą Devonas šiek tiek netgi pakeitė: „Na, anksčiau Semas buvo labai tvarkingas, gal netgi per daug tvarkingas. trečiajame filme direktorius paklausė, kaip, anot

manęs, turėtų atrodyti Semas. Aš atsakiau, kad labiau miesčioniškas, šiek tiek nevalyvas, išsitaršęs ir nešioti kietus žiedus. Tad taip ir pasikeitė Semas.“

Mėgstamiausia Devono filmo dalis – burtų trikovės turnyras, kai į Hogvartsa atvažiavo dar dviejų burtų mokyklų mokiniai ir direktoriai. „Gerčiausia tai, kad suvažiavo labai daug gražių merginų.“

„Ugnies taurės“ filmavimas baigėsi praeitą mėnesį, tačiau Devonas iš Airijos jau vyksta į Naująją Zelandiją susitikti su HP fanais. Naujojoje Zelandijoje vaikinai linksmynasi su draugu Danieliumi Loganu, kuris vaidino Boba Fettą antrojoje Žvaigždžių karų dalyje. Vienturtis Devonas didžiąją savo gyvenimo dalį praleido rampų šviesoje. Vaidmuo HP jo asmenybės nepakeitė, tačiau visą jo gyvenimą apvertė aukštyn kojom. „Tu negali ramiai išeiti į miestą, nes amžiais girdi šnabždesius ir svarstymus, ar tu esi tas pats aktorius iš filmo. Kaip sakė Emma, jei jau vaidini kine, tu negali vaikščioti gatvėmis, nes žmonės negalvoja apie tave kaip apie paprastą paauglį.“

Testas tau!

REZULTATAI

Jei atsakei į 2 ir mažiau, tu esi tikras ŽIOBARAS!

Magijos pasaulis su burtų lazdelėmis ir Gluosniu Galiūnu nėra tavo tikrasis „arkliukas“ (kaip bebūtu gaila, tu neišlaikytum netgi Ateities būrimo egzamino). Tu esi tik didžiulis filmu fanas, tu neįklimpęs į aktorių manijos liūną. Tau HP filmas yra istorija, tik ne apie Holivudą, o Hogvartą.

Jei atsakei nuo 3 ligi 6, tu esi KVIDIČO KARALIUS ar KARALIENĖ!

Tau patinka magijos pasaulis, tau įdomu skaityti knygas, sužinoti daugiau apie aktorius, kai jie lieka už kadro, bet burtų neįsileidi į savo asmeninį gyvenimą. Vis dėlto tu gali žaisti magiškais šachmatais ir suvalgyti pakelį Visokio Skonio pupelių, juk tai taip smagu.

Jei surinkai 7 ir daugiau teisingų atsakymų, tu esi IDEALUS PREFEKTAS!

Tu esi tikras Hario Poterio fanatikas, tu privalai viską žinoti apie filmus ir knygas netgi mažiausias smulkmenas. (Ar tu panaudotum Hermionos Laiko atsuktuvą, kad sužinotum daugiau?). Tavo laišakai laukia tavęs Hogvartso Pelėdine ir mes tikimės, kad busi prefektas septintojoje Hario Poterio knygoje.

Pasitikrink ar gerai pažysti Hario Poterio filmų žvaigždes! Kaip manai, kurios frazės iš dešimties priklauso Daniel'ui Radcliffe'ui (Harry Potter), Emma'i Watson (Hermione Granger), Rupert'ui Grint'ui (Ronald Weasley)? Pamažtyk, atsakyk ir išsiaiškink kas esi! (Nesukčiauk ir į atsakymus žiūrėk tik galiausiai viską atsakęs).

?

?

1. „Pirmą kartą siaubingai pasijutau pradinėje mokykloje, kai turėjau atmintinai deklamuoti eilėraštį prieš visą klasę.“
2. „Aš augau kaip visi. Tiesiog žmonės, tai mate filmuose, tai kita perspektyva, tikrai.“
3. „Aš buvau didžiulis knygų fanas dar prieš tai, kai prasidėjo konkursas dėl aktorių rinkimo.“
4. „Daugelis filmo scenų yra labai emociškos ir jaudinančios. Kaip tai yra įprasta knygose.“
5. „Aš keliavau po skirtingas vietas, skirtingus pasaulius ir skirtingas šalis, bet tikrieji mano namai, ten kur saugu, kur mano tėvai ir mokykla, kurioje mokiausi aštuonerius metus ir susiradau daug gerų draugų.“
6. „Manau, kad labai svarbu įsigilinti į kiekvieną charakterį, o jei tu to nepadarysi, tai tiesiog apgausi pats save.“
7. „Kadangi norėjau vaidmens filme, aš atlikau repo dainą. Be to apsirengiau kaip mano dramos mokytoja. Na, žinot suknelė ir visa kita.“
8. „Specialūs įrenginiai mane įtraukė į Gluosnio Galiūno vidų. Tai buvo tikrai šaunu, todėl, kad jaučiau slystančią žolę po savimi.“
9. „Norėčiau žaisti Anglijos ledo ritulio komandoje, tai butu tikrai įdomu. Ir aišku norėčiau laimėti Oskarą ir dar pamatyti visą pasaulį.“
10. Aš esu įsimylėjęs Scarlett Johansson. Ji tikrai nuostabi aktorė ir be abejo tikra gražuolė.

Tiesa slypi kažkur anapus... (Nr. 3)

„25-as kadras“ realybė ar mitas?

2005 m. balandžio gale pirmą kartą televizijos istorijoje buvo užfiksuotas eksperimentas, kurio metu bandoma dalinai valdyti žmonių samonę. Tai įvyko Rusijoje, Jekaterburge. „Už rankos“ buvo pagauta kompanija ATN (autorinės televizijos naujienos), transliuojama 34-u kanalu. Nustatyta, kad reklaminiame parduotuvės „Auksinis telec“ klipe, kurį sukūrė ATN, buvo naudojamas taip vadinamas 25 kadras. Šis kadras rodo paveiksliuką su žodžiais: „sėdėk ir žiūrėk tik ATN“. Atrodytų jog tai nieko ypatingo, tačiau nesukybėkime daryti išvadų, geriau leiskimės į trumpą istorijos, psichologijos, fiziologijos ekskursiją.

1957 metais amerikiečių psichologas, reklamos genijus Džeimsas Vaikeris kino teatre New Džersyje atliko keletą eksperimentų. Ant ekrano iš kito projektoriaus kartą per sekundę buvo rodomi du skirtingi kadrai. Viename buvo parašyta: „Coca Cola“, kitoje - „Valgykit spragėsius“. Žiūrovai šių kadro nematė, nes jų rodymo trukmė buvo tik 1/300 sekundės. Tačiau to pakako, kad informacija veiktų pasamone. Žiūrovai išėję iš salės kolos išgėrė 17 procentų daugiau nei įprastai, o spragėsių suvalgė net 50 procentų daugiau. Šitoks kadro įterpimas ir gavo 25-o kadro pavadinimą, nes kine buvo rodomi 24 kadrai per sekundę. Žinoma, dabar jokio antro projektoriaus nereikia, viskas montuojama magnetiniuose kaupikliuose naudojan-tis kompiuteriais.

Pastarasis eksperimentas sukėlė didelias „audras“. Reklamų firmos ėmė naudoti sukurtą technologiją išmušdamos kelis papildomus dolerius iš nieko neįtariančių žmonių. Bet netrukus buvo priimtas įstatymas draudžiantis manipuluoti pasamone. Rusijos įstatyme „Apie reklamą“ irgi yra dalis skelbianti: „Draudžiama naudoti bet kokias priemones, tarp jų papildomus kadrus, dvigubą garso įrašą ir k.t., radijoje, televizijoje, video, audio ir kino produkcijoje, galinčias veikti pasamone“. Būtent dėl šio įstatymo pažeidimo, kol vyko tyrimas, dviems mėnesiams buvo sustabdyta ATN licenzija.

Egzistuoja būdas, leidžiantis veikti pasamone garsu, kurio iš esmės negirdime. Balso įrašas transliuojamas ultra-aukštomis bangomis. Gauti rezultatai tiesiog stebina. Japonijoje, prekybos centre, buvo nuolatos transliuojama negirdima frazė „Ne vok!“ . Vagysčių skaičius labai sumažėjo.

Bet ne viskas taip baisu kaip atrodo. Kai kur šie efektai, siekiant teigiamo rezultato, naudojami praktikoje. Pvz. mokantis užsienio kalbų, kai žmogus klausosi muzikos. Vizualiniu būdu koduojami alkoholikai. Tačiau pasinaudojus televizija galima koduoti žmones bet kiam tikslui. Pvz. „nusipirk ar būzų“, ir visi eis jų pirkti. Arba „sudažyk kaimyno automobilį“. Ir atsitokėjęs pamatysi, kad

stovi prie sumaitoto kaimyno ferario...

Yra pastebėta, kad ir neesant 25-am kadrai gali būti paveikta žmogaus samonė. Visiems gerai žinomas atvejis kai Japonijoje pažiūrėję iš esmės visiškai paprastą multiką, 700 vaikų prasidėjo epilepsijos priepolis ir vėmimas. 208 iš jų buvo paguldyti į ligonines. Paaiškėjo, kad tokį efektą sulėlė ritmiškai besikeičiančios mėlyna, raudona ir balta spalvos. Šio efekto esmė tokia. Žmogaus organizmas „prikimštas“ įvairiausių dažnių, ritmų (pvz. pulsas, smegenų alfa-, beta- ir delta-ritmai). Šiuos ritmus veikiant kitais (pvz. televizoriaus ekrano mirgėjimas, muzikos garsų dažnis ir pan.) galimas bet koks rezonansas (t.y. kelių skirtingų virpesių virpėjimų atikikimas (sutapimas), ko pasekoje vienas iš virpesių sustiprina kitą.) Kaip žinoma, dėl rezonanco griūna ne tik tiltai, todėl šis poveikis ir žmogų gali sukelti sunkius organizmo veiklos sutrikimus.

Kai kitą kartą būdami parduotuvėje, dėsite prekes ant prekystalio - sustokite! Pagalvokite! Ar tikrai jums jų reikia..?

Hario Poterio

GIMTADIENIS

Taigi taigi. Liepos 31-ąją dieną Hario Poterio šventė savo gimtadienį. (Tą, manau, turėtų žinoti kiekvienas tikras fanas.) Ta proga kino teatras „Coca-Cola Plaza Vingis“ surengė Hario Poterio fanams tikrai šaunią šventę. Kino teatre ne tik buvo surengta piešinių HP tema parodėlė, bet ir į visus tris HP filmus fanai galėjo eiti tik už 6Lt. Be to, kiekvienas gavo ir Hario Poterio kortas. Siūlau jums pasižiūrėti šio šaunaus magiško gimtadienio akimirkas.

Hario Poterio fanai jau rikiavosi prie kino teatro, kol šis dar tik ruošėsi atsidaryti...

Keli darbai iš parodos antrame kino teatro aukšte. Smagiausia tai, kad pakabinti buvo visi darbai be išimties.

Aš ir taip jaučiuosi siaubingai dėl to, kas įvyko..

Tai jo problemos. Nesijaus kalta, jei jis nesugeba savęs įveikti

Baik. Užteks, neiko nepakeisi. Beja, gal eikim aplankyti Niko?

Ir jos išėjo. Pagaliau salėje likę mokiniai pradėjo kalbėtis, nes būnant Lilei ir Alex gaudė kiekvieną jų žodį

DAKOTA FANNING

Turbūt kiekvienas, matęs filmą „Pasaulių karas“ ar „Slėpynės“ išiminį puikią mažos mergaitės vaidybą.

Ši mergaitė - tai vienuolikmetė aktorė Dakota Fanning.

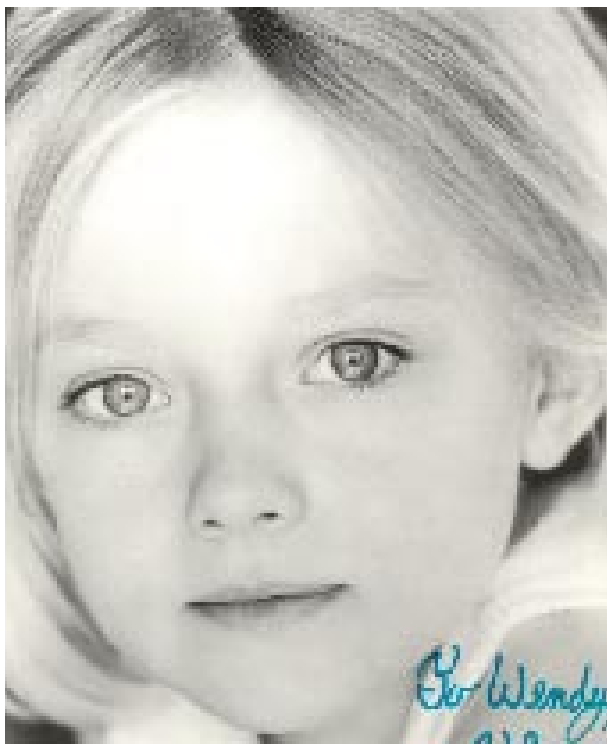
Hannah Dakota Fanning gimė 1994m. vasario 23d. Conyers'e, Džordžijos valstijoje (JAV). Prieš pasinerdama į tikrojo profesionalaus kino pasaulį, Dakota vaidindavo tiesiog savo namų kieme. Lyginant su jos amžiaus vaikais, Dakota buvo labai aktyvi, dažnai už marškinėlių užsikišdavo pagalgę ir vaidindavo, kad laukiasi vaiko, o vėliau tuo jos vaiku apsimesdavo jaunesnioji sesutė Elle, kuri dabar taip pat yra aktorė. Dakota būdavo vedama į teatro būrelį netoliese jos namų, kur vaikai kiekvieną savaitę vaidindavo spektaklius savo tėvams. Tačiau žmonės, kurie vedė tą būrelį, liepė dakotos tėvams Joy ir Steve Fanningams atsiimti ją iš šios grupės ir tučtuojau vesti į agentūrą. Jie jautė, kokia neįtikėtina talentinga yra Dakota. Fanningų šeimai teko praleisti šešias savaites Los Andžele, toli nuo jų namų Džordžijoje, tačiau Dakota pagaliau gavo savo pirmąjį darbą - vaidinti nacionaliniame komerciniame kanale. Ji buvo atrinkta iš daugybės vaikų.

Šeima nusprendė pasilikti Los Andžele, nes jie matė, kad Dakotos čia laukia tikra sėkmė. Kai jie persikraustė, Dakota pasirašė sutartį su profesionalia agentūra ir greitai gavo vaidmenį filme „Katinai“ (2001). Taip pat ji pradėjo dirbti nedidialame projekte „Tėčio Kalėdos“ (2001) - čia mergaitė vaidino Klerę. Bet Dakotos didžiausias sušvytėjimas dar nebuvo atėjęs. Ji gavo vieną iš pagrindinių vaidmenį filme „Aš esu Semas“ (2001) ir režisierius ir kiti filmo kūrėjai buvo nustebinti išskirtinio mergaitės talento. šiame filme ji vaidino su Holivudo žvaigždėmis Sean

Penn ir Michelle Pfeifer.

Po „Aš esu Semas“ (2001) jos talentas buvo pripažintas visame pasaulyje. Tuomet ji suvaidino filmuose „Spąstuose“ (2002) su Charlize Theron bei „Mergina iš Alabamos“ (2002) su Reese Witherspoon. Bet Dakotai dar buvo likę du filmai 2002-iesiems metams. Pirmiausia, Steveno Spielbergo „Pagrobtieji“ (2002), mini televizijos seriale, kuriame ne tik vaidino, bet net dešimtyje epizodų buvo pasakotoja. Vaidindama mažą pusiau ateivę mergaitę ji pasirodė itin puikiai. Paskutinis filmas 2002-aisiais buvo Keitės vaidmuo filme „Jonukas ir Grytutė“ (2002).

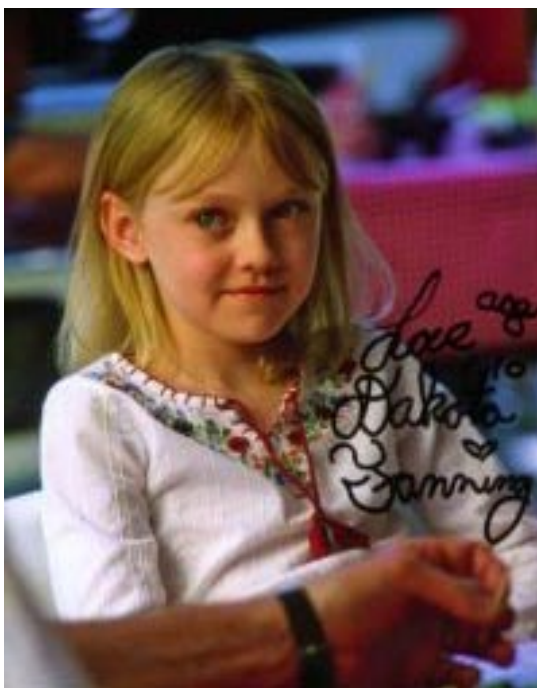
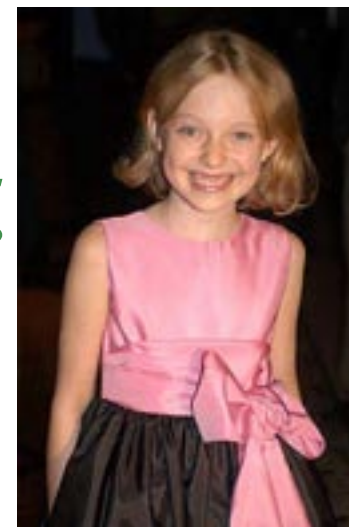

2003-ieji taip pat buvo nuostabūs Dakotai, kai ji suvaidino keliuose puikiuose projektuose. Pirmiausia vaikiškame filme „Katinas su skrybėle“ (2003), o vėliau - smagioje komedijoje su Brittany Murphy „Užmiesčio mergaitės“. Taip pat mergaitė įgarsino Stičą animaciniame filme „Lilo ir Stičas“ (2003). 2004-aisiais Dakota pasirodė trilerio „Ugnies žmogus“ (2004) su Denzeliu Washingtonu. Jos vaidyba buvo vertinama puikiai.

Šiais metais jaunoji aktorė jau suvaidino filmuose „Devynios gyvybės“ (2005) bei „Slėpynės“ (2005) su Robertu DeNiro. Šiuo metu Dakota yra pats užimčiausias vaikas Holivude, dėl kurio režisieriai būtų pasiryžę padaryti bet ką. Dakotos jaunesnioji sesutė Mary Elle Fanning buvo taip pat atrasta kaip labai talentinga mažoji aktorė, tik keliais metais vėliau.

Po „Slėpynių“ atėjo laikas ir „Pasaulių karui“ (2005), kuris tapo didžiausiu filmu, kuriame mergaitė vaidino. Jis ne tik suteikė mergaitei daugiau populiarumo, bet ir davė galimybę suvaidinti Holivudo žvaigždės Tomo Cruiso dukrą. Jie dalyvavo keturiuose labai pasisekusiose filmo premjerose Tokijuje (Japonija), Prancūzijoje, Londone (Anglija) bei Niujorke (JAV). Filmo apžvalga buvo stebinančiai puiki, ypatingai teigiamai buvo įvertinta Dakota.

Neseniai Dakota baigė dirbti su filmo „Lilo ir Stičas 2“ įgarsinimu. Be jokios abejonės ši mergaitė dar suvaidins daugybėje filmų ir dar labiau išgarsės, juk jos talentas yra išties įspūdingas.

Keletas faktų apie Dakotą:

1. Aštuonerių metų ji buvo nominuota Screen Actors Guild apdovanojimui už vaidmenį filme „Aš esu Semas”(2001) ir tapo jauniausia šio apdovanojimo gavėja.
2. Kai ji gavo Geriausios jaunosios aktorės apdovanojimą iš Filmų kritikų organizacijos už tą patį vaidmenį, ji buvo per žema, kad pasiektų mikrofoną. Taigi ją pakėlė Orlando Bloomas, kad mergaitė galėtų pasakyti kalbą, kuri buvo pakankamai ilga kaip aštuonmetei.
3. Jos tėtis pavadino ją Dakota, o mama Hannah, taigi jos pilnas vardas Hannah Dakota Fanning.
4. Dakota yra viena iš 14 anūkų.
5. Jos mėgstamiausiu filmai „Dingę su vėju”(1939), „Titanikas”(1997) ir „Plieninės magnolijos”(1989).
6. Kolekcionuoja lėles.
7. Dakota privačiai mokosi namie (arba filmavimo aikštelėje).
8. Žavisi aktorėmis Meryl Streep bei Hilary Swank, „ne tik dėl to, kad jos puikios aktorės, bet ir dėl to, kad jos puikūs žmonės”.
9. Yra skandinavų kilmės (visai netoli Lietuvos :)
10. Jis skiria pinigų našlaičių žaislams ir priklauso vienai našlaičių rėmimo organizacijai.
11. Pirmą kartą gyvenime lankėsi Anglijoje šių metų birželio 19d., kai dalyvavo „Pasaulių karo” premjeroje su Tomu Cruisu.
12. Ji dievina mezgimą. Numesgė šalikus Tomui Cruisui, Robertui DeNiro bei Denzeliui Washingtonui.
13. Kai vaidino liūdnas scenas filme „Aš esu Semas”, ji galvojo apie savo mirštančią auksinę žuvelę.
14. Nešiojasi knygą su vaikų vardais, kad ir kur beeitų.

Aktorės FILMOGRAFIJA

1. „Pasaulių karas (War of the Worlds)” (2005), Rachel
2. „Slėpynės (Hide and Seek)” (2005), Emily Callaway
3. „Devyni gyvenimai (Nine Lives)” (2005), Maria
4. „Ugnies žmogus (Man on Fire)” (2004), Pita
5. „Katinas su skrybėle (The Cat in the Hat)” (2003), Sally
6. „Užmiesčio mergaitės (Uptown Girls)” (2003), Lorraine „Spinduliukas” Schleine
7. „Jonukas ir Grytutė (Hansel & Gretel)” (2002), Katie
8. „Pagrobtieji (Taken)” (2002) (mini), Allison (Elė) Clarke/Keys
9. „Mergina iš Alabamos (Sweet Home Alabama)” (2002), jauna Melanie
10. „Spąstuose (Trapped)” (2002), Abigail Jennings
11. „Aš esu Semas (I Am Sam)” (2001), Lucy Diamond Dawson
12. „Katinai (Tomcats)” (2001), maža mergaitė parke
13. „Tėčio Kalėdos (Father Xmas)” (2001), Clairee

Jaunoji

RAGANA

Labas! Štai APKVAITĖLYJE atsirado naujas skyrelis specialiai jums, jaunosios raganaitės ir žiobarės! Šiame skyrelyje tikrai rasite vertingų ir visai nevertingų dalykelių, kurie tiesiog praskaidrins jums nuotaiką. Pasiūlymų ir patarimų skyreliui laukiame adresu apkvaitelis@yahoo.com

KAIP ATKREIPTI VAIKINO DĖMĘS?

Ir štai atėjo nauji mokslo metai ir mūsų širdelės ėmė dairytis kokio puikaus vaikinuko ar net kokią jau įsileido pro duris.

Taigi keletas patarimų, norinčioms atkreipti patinkančio vaikinio dėmesį:

- ♥ Pasistenk dažniau būti tose vietose, kur lankosi JIS.
- ♥ Pamačiusi JĮ nesutrik ir nusišypsok. Šypsena- geriausias būdas užkariauti vaikiną širdį. Tik nepamiršk, kad šypsena turi būti nuoširdi, o ne dirbtina.
- ♥ Visada būk savimi: turėk savitą stilių, kad išsiskirtum minioje, nekopijuok kitų, turėk savo nuomonę. Nesistenk būti tokia, kokia nes: jei vaikiną dievina futbolą, o tu jo negali pakęsti - nesilankyk varžybose per prievartą, verčiau nulėk su draugėmis į smagų vakarėlį.
- ♥ Nerūkyk! Dėl to tikrai nebūsi "kieta", o dar ir vaikiną atbaidysi savo ne itin malonių kvapų.
- ♥ Neužsidaryk tarp keturių sienų, nes taip JIS tavęs tikrai nepastebės. Stenkis būti aktyvi ir visur dalyvauti.
- ♥ Pasistenk sužinoti JO mobiliojo telefono numerį ir kas vakarą pradžiugink JĮ mielu SMS'u.

Mieli SMS'ai prieš miegą...

1. Kai bus naktis ir žvaigždės švies...Kai kris i žeme ir spindės...Miegosi tu, miegosiu aš, o mūsų norus vėjas neš. Saldžių sapnų...
2. Kai nebelieka saulės danguje... Kai žemė sapnuose paskęsta, o žvaigždės krinta į rankas... Aš tyliai ateinu sudrumsti tavo miegą... Saldžiu sapnų =)
3. Kai užmerksi akyles ir skaičiuosi avytes, prisiminki ir mane - susitiksime sapne...
4. Iš ryto vėjas atsibus, surinks žvaigždes ir nusineš kažkur toli sapnų svajas! Jeigu miegojai ir nieko nematei aš lauksiu tavęs, susapnuok mane ir susitiksime sapne!
5. Žiemužė už lango dejuoja, ir daugos įsiutus audra, tik mano lengvutė svajonė keliauja vistiek pas tave...
6. Nutilo medžiai, ištuštėjo gatvės. Visur tylu, ramu... Vos girdint ištariau labanakt... tikiuosi išgirdai ir tu...
7. Sapnuoki gražią naktį, kai žvaigždės žėri aukštai, matyki nuostabų sapną, net tada, kai liūdna labai...
8. Jau naktis, o prieš miegiuką aš siunčiu tau bučinuką, jis nutūpęs ant žanduko palinkės saldaus miegiuko!
9. Nukrito žvaigždė ant blakstienos, akims pasidarė sunku, kaip greitai prabėgo tos dienos... linkiu tau saldžių sapnų!
10. ...pažiūrėk, aplink tamsu ir visur tiek daug žvaigždžių... susapnuok pajūrio smėlį, pasivaikščiok debesėliais...

MINI testukas:

KOKS VAIKINAS TAU TIKTŲ?

Atsakyk į klausimėlius, o tada suskaičiuok, kuriuo ženklų pažymėtų atsakymų surinkai daugiausiai. Sėkmės!

1. Kur tu norėtum su JUO susipažinti?

- ♪ Sporto salėje, baseine (kaip miela būtų draugauti su vaikinų, mėgstančiu sportuoti) ar mokykloje
- ☛ Kokioj nors neįprastoje vietoje (troleibuse, atrakcionų parke ar čiuožykloje)
- ♥ Kokioj nors "tūsovkėj", "plote" ar diskotekoje (čia atsiskleidžia gerosios - mokėjimas šokti, bendrauti, ir blogosios - rūkymas, gėrimas, savybės)
- ☛ Parke, paplūdimyje, leidžiantis saulei ar kitoj romantiškoj vietoj (ak, kaip miela...)

2. Kuo tave JIS sužavėtų?

- ♥ Mokėjimu bendrauti, aprangos stiliumi, gausiu draugų ratu (tai bent "kietas" vaikinukas!)
- ♪ Sportišku sudėjimu (ak, koks gražus ir raumeningas kūnas!)
- ☛ Savo švelnumu, jautrumu ir mokėjimu nuoširdžiai mylėti (vakaras prie žvakų...)
- ☛ Geru humoro jausmu, mokėjimu saikingai pasišaipyti iš savęs ir kitų (linksma bus bendrauti su linksmu vaikinuku)

3. Kaip JIS turėtų užkalbinti tave pirmą syk?

- ☛ "Ar tau kas nors sakė, jog tavo akys gražesnės už dangų?.."
- ♥ "O... Tavo kerzai tokie patys kaip mano. Kur pirkai?"
- ☛ "Kur važiuoja ši miela, maža, švelni mergytė? O ko ji dabar šypsosi ir rodo savo baltus dantukus?"
- ♪ "Gal tau padėti su šiuo treniruokliu? Pats puikiai su juo susidoroju."

4. Kaip JIS turėtų atrodyti?

- ♪ Raumeningas, stiprus ir be galo gražus.
- ☛ Nešioti ilgą raudoną šaliką, miela, juokingą kepurę ir išsiskirti iš minios.
- ☛ Man jo išvaizda nelabai svarbi...
- ♥ Apsivilkęs madingais ir šiuolaikiškais drabužiais, galėtų turėti tatoo ar auskarą kokioj nors įdomioj vietoj.

5. Norėtum iš JO gauti dovanų:

- ♥ Pakvietimą į breiko maratoną ar kitą įdomų renginį (seniai norėjau ten apsilankyti)
- ☛ Glėbį rožių, žiedelių ar minkštą žaisliuką (bus ilgas ir gražus prisiminimas...)
- ♪ Pačiūžas, kamuolį, raketas ar abonementą į sporto klubą (padailinsiu savo netobulas kūno formas)
- ☛ Bučkį, linksmą anekdotą ir kokį nors miela niekutį.

REZULTATAI

Jei daugiausia surinkai:

- ☛ Tau reikia vaikinų romantiko - švelnaus, rūpestingo, be galo tave mylinčio. Rasti sunku, bet kai turėsi - tikrai nepasigailėsi.

- ♥ Tavo vaikinai turėtų būti kietuoliai. Tave ypač pradžiugintų įdomi išskirtinė jo išvaizda, galbūt jis turėtų būti koks pankas, gotas ar pan. Rasti nesudėtinga - apie Gedimino pilį šlaistosi tikrai daug!

- ♪ Tavo svajonė - sportiškas, stiprus vaikinai. Būtų šaunu ne tik todėl, kad su juo jaustumėsi saugesnė nei už mūro sienos, bet ir todėl, kad tave paskatintų sportuoti. Geriausia vieta - radimui - sporto klubas ar tiesiog pajūris.

- ☛ Svarbiausia tau, kad vaikinai būtų šmaikštūs, linksmi, mokantis prajuokinti. Lietuviškai sakant - pokštininkai. Tokį šaunuolį gali rasti bet kurioje mokykloje ar tiesiog gatvėje, tik reikia būti itin akylai ir ausylai.

Greičiausi Pasaulio Automobiliai

1885m., Vokiečių mechanikas inžinierius, Karlas Bencas (Carl Benz) sukūrė ir pastatė pirmąjį pasaulyje automobilį su vidaus degimo varikliu. Didžiausias tokio triračio automobilio greitis siekė ~16km/h (tuometinis greičio limitas mieste buvo 3km/h, o užmiestyje 6km/h), o galingumas 3 arklio galios.

Laikei bėgant automobiliai vis populiarėjo, o jų greitis ir galia didėjo. Manija siekti greičio rekordų buvo apsėdusi ne vieną mašinų gamintojų kartą ir visi jie stengėsi įsiamžinti rekordų knygoje, pasiekę didžiausią greitį.

Dabar elektrinės mašinos sudaro skystoką įvaizdį, tačiau amžiaus pradžioje jie buvo greičiausi automobiliai pasaulyje. Pirmasis Sausumos Greičio Rekordas buvo pasiektas 1898m. Gruodžio 18 dieną specialiuose greičio bandy-

Džonas Kobas su Napier Railton

muose greitkelyje Archerese (Prancūzija). Prancūzo Jeantaud vairuojamas vieno elektrinio motoro ir 36 arklio galių automobilis „Gaston de Chasseloup-Laubat“ pasiekė 62,8 kilometrų per valandą greitį. Prancūzo varžovas Belgas Camille Jenatzy 1899m. Sausio 17 dieną pasiekė 79,9km/h greitį, o Jeantaud į tai atsakydamas pasiekė 92,16km/h rekordą. Tuomet, Balandžio 29 dieną, varžybų metu, belgas Jenatzy su nauja modernizuota elektrine mašina „La Jamais Contente“ pasiekė 105,3 km/h rekordą. Tai pirmoji pasaulyje sukurta mašina, skirta pasiekti rekordui.

Praėjus trims metams nuo Jenatzy pasiekto rekordo, garais varoma mašina Leon Serpollet pasiekė 120km/h rekordą Nice mieste, Prancūzijoje 1902m. Jis tvirtino, kad važiuojant tokia mašina kvėpuoti yra beveik neįmanoma.

Amerikoje Henris Fordas automobilių kūrėjas Pasaulio Sausumos Rekordą įsivaizdavo kaip galimybę išreklamuoti savo motorų kompaniją. Visų nuostabai, jo 146,2km/h rekordas buvo pasiektas ne sausumoje, o ant užšalusio ežero Mičigane 1904m. Sausį. Po keleto dienų. Amerikos milijonierius ir automobilių entuziastas William K. Vanderbilt jaunesnysis perėmė H. Fordo rekordą Mercedes mašina pasiekdamas 147,7km/h greitį lėkdamas Deitono paplūdimio apylinkėmis Floridoje.

BURTININKAS

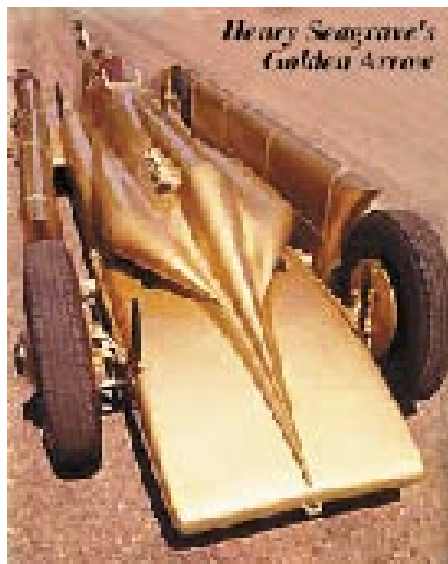
Jaunasis

1906m. Amerikoje vėl buvo sukurtas aptakus garais varomas automobilis „Raketa“. Vairuotojas Fredas Mariotas sutriuškino „benzininius varžovus“ ir Floridoje pasiekė 194,5km/h rekordą. Žinodamas, kad „Raketa“ gali ir daugiau, 1907m. vėl pakartojo bandymą, tačiau viršijus 304km/h ribą įvyko siaubinga avarija. Mariotas per stebuklą išgyveno, tačiau jam prireikė daktaro pagalbos, kad naudodamas šaukštą atgal į akiduobę įstatytų nuo smūgio iškritusią akį! „Raketos“ sudužimas buvo pirmoji panašaus pobūdžio katastrofa Sausumos Greičio Rekordo siekimo istorijoje, ir ji užbaigė garo varomų variklių pretendavimą į greičio rekordus.

Tačiau prireikė dar trijų metų, kol benzinu varomos mašinos pradėjo dominuoti. Amerikietis lenktynininkas Barnis Oldfildas nusipirko „Blitzen Benz“ ir Deitonoje pasiekė 210km/h greitį, tačiau šis rekordas buvo atmestas Prancūzų valdžios. 1911m. jie reikalavo kad visi rekordai būtų pasiekti dviejuose važiavimuose priešingomis kryptimis tuo pačiu kursu. Tačiau Amerikiečiai ignoravo šia taisyklę ir jau po poros mėnesių Bobas Burmanas, vairuodamas „Blitzen Benz“, „pakėlė“ Amerikiečių rekordo kartelę iki 226,2km/h.

Po Pasaulinio Karo, Amerikiečiai tęsė vienaiegių automobilių greičio bandymus ir Deitonoje pasiekė 249,7km/h greitį, tačiau ir šis rekordas nebuvo priimtas Prancūzų. 1922m, Anglas Kenelmas Ly Ginesas pasiekė oficialųjį Sausumos Greičio Rekordą 214km/h, naudodamas pirmąjį aviaciniu varikliu varomą automobilį, „350ag Sunbeam“.

Naujasis „Sunbeam“ klasės automobilis pasiekęs rekordą, buvo daug lengvesnis ir varomas specialiai sukurto perkrauto V12 variklio su 4litru talpa. Majoras Henris Segreivas 1926m kovą pasiekė 243,7km/h rekordą Southporto smėlyne. Naujasis rekordas buvo iššūkis Malkolmui Kembelui ir jo „Bluebird“, kuriam pastatyti prireikė dviejų metų.

Varomas pasiskolinto mobilij ir sukūrė 23,9litrų V12 Naperio Liono aviaciniu varikliu, 1927m. vasario mėnesį Pendinės smėlynuose jis pasiekė 279,8km/h rekordą. Sekantį mėnesį, Paris Tomas atvyko į Pendinės smėlynus su „Babs“ automobiliu ir mėginant pralenkti rekordą, viršijus 272km/h ribą kuriam įsibėgėti mašina tapo nevaldoma ir sudužo. Tomas mirė iškart. Ši tragiška pabaiga buvo pirmoji tokio pobūdžio nelaimė Sausumos Greičio Rekordų

istorijoje. Vykdydami paskutinę Pario Tomo valią, „Babs“ buvo sudegintas smėlynuose, tačiau metų bėgyje jis buvo ekshumuotas ir atkurtas.

Tuo tarpu „Sunbeam“ kūrėjas Prancūzas Luis Koutalenas tobulino savo auto-

varomą 22,5litro aviaciniu varikliu, su aptakiu, ratus uždengiančiu kėbulu, virš 3 tonų sveriantį „1000hp Sunbeam“ klasės automobilį, kuriam įsibėgėti vietos neužteko Europos dykynėse. Komanda nuplukdė automobilį į Ameriką ir 30 000 žiūrovų akivaizdoje Deitonos smėlyne pasiekė naująjį 326km/h rekordą.

Malkolmas Kembelas panorą susigražinti savo rekordą, todėl 1928m kovą su patobulintu „Bluebird“ jis atvyko į Deitoną pasivaržyti su dviem Amerikiečiais Frenku Lokhartu ir Rėjum Kyču. Oponentų nelaimei Kembelas be vargo pasiekė 331,1km/h rekordą.

Amerikiečiai toliau siekė savo tikslo ir Frenkas Lokhartas sukūrė mažą, dailią mašiną, varomą perkrautu 16cilindrų 3litrų varikliu. Lokharto mėginimas nepasisekė, kai mašina tapo nevaldoma ir nulėkė į jūrą. Lokhartas nebuvo smarkiai sužeistas, ir kitą planą kūrė jau iš ligoninės palatos.

Po dviejų mėnesių Lokhartą išrašė iš ligoninės ir jis pasiekė 324,8km/h rekordą, tačiau darant antrąjį važiavimą, pasiekus 352km/h ribą galinė padanga sprogo... Avarijos metu Lokhartas išskrido iš automobilio ir mirė.

Majoro Henrio Segreivao naujoji mašina „Auksinė Strėlė“ daugumos nuomone buvo pati gražiausia iš SGR laužytojų. Sukurta J.S. Irvingo, Naperio Liono varikliu varoma mašina 1929m kovą Deitonoje 100 000 žiūrovų akivaizdoje pasiekė 370,3km/h rekordą. „Auksinės strėlės“ rekordas išsilaikė net 2 metus. 1931m Kembelo įsakymu inžinierius Reidas Reiltonas sukūrė naująjį „Bluebird“, naudodamas naująjį Naperio Liono variklį, kuris Deitonoje pasiekė 393,7km/h rekordą, o sekančiais metais ir 406,35km/h rekordą. 1933m, pakeitęs Kaperio variklį nauju Rolls Royce V12 masyviu varikliu, jis pasiekė 435,94km/h Sausumos Greičio Rekordą. Malkolmo Kembelo taikyns dabar buvo 480km/h, tačiau net ir patobulinus „Bluebird“, Kembelui pavyko pasiekti tik 442,9km/h rekordą. Tuomet Kembelas su-

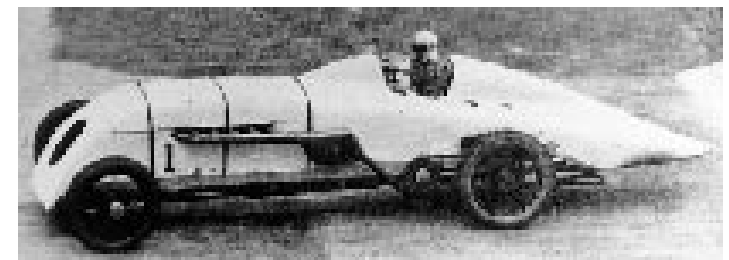
Benz 1886

prato, kad Deitonos smėlynas nebėra parankus Sausumos Greičio Rekordų siekimui, todėl persikraustė prie Jutos valstijoje Bounvilio druskos kasyklų. 19,2km trasa buvo paruošta ir 1935m rugsėjo 3dieną su „Bluebird“, nepaisant plyšusios padangos, pasiekė 481,8km/h rekordą, tuomet nusprendė baigti savo karjerą SGR srityje ir perėjo į Pasaulio Vandens Greičio Rekordų nukariautojo vaidmenį.

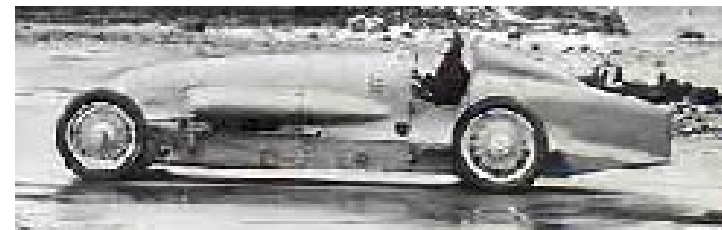
Po dviejų metų, dar vienas britas metė iššūkį pasaulio rekordui. 1937m Kapitonas Džordžas Eistonas, vairuodamas 7tonų, aštuonračiu, dviejų Rolls Royce variklių varomu „Thunderbolt“, sukurtu per 6 savaites, pasiekė 499,2km/h rekordą.

Tuo tarpu Reidas Reiltonas, „Bluebird“ kūrėjas 1931-1935m, įgaliotas Džono Kobo, sukūrė dviejų masyvių Naperio Liono variklių, itin aptakaus ir gražaus kėbulo automobilį „Reiltonas“. Eistono „Thunderbolt“ ir Kobo „Reiltonas“ varžėsi tarpusavyje 1938m. Eistonas padarė įspūdingą pradžią, pasiekdamas 552,8km/h rekordą. Po poros savačių Kobas, atsakydamas į tai, pasiekė 560,3km/h rekordą, o jau kitą dieną Eistonas pasiekė 572km/h rekordą! Kobas sugrįžo tik 1939m ir padidino rekordą iki 591,6km/h. Kitą dieną Britanija paskelbė karą Vokietijai ir bandymai baigėsi.

Kobas grįžo 1947m su 640km/h užsibrėžtu tikslu. Rugsėjo 16d. jis sumušė pasaulio ir savo paties rekordą ir pasiekė 644,96km/h ribą.

Paris Tomas su 'Babs'

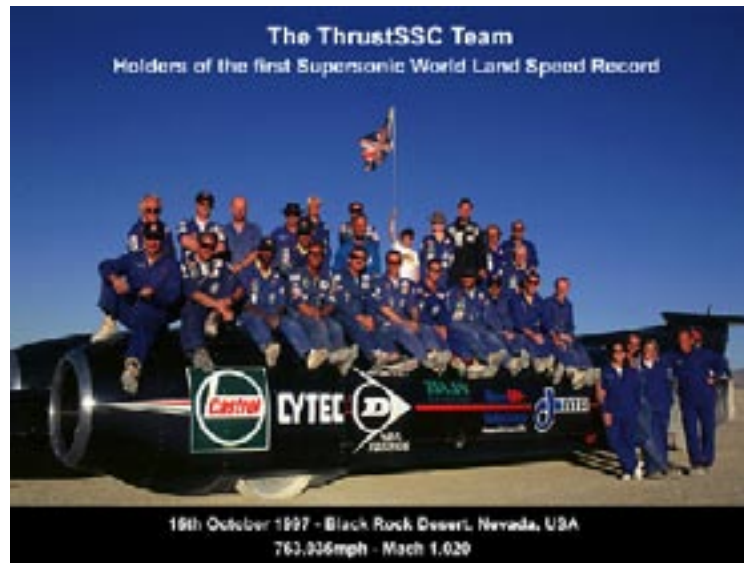
Blue Bird

Inžinierių trijulė jau seniai planavo sukurti raketa varomą mašiną ir savo norams įgyvendinti jie suformavo Reaktyvinės Dinamikos korporaciją. Parėmus Dujų technologijos institutui, trijulė sukūrė mažą suskystintomis dujomis varomą mašiną „Mėlynoji liepsna“. Skirtingai, nei kieto kuro raketos, suskystintomis dujomis varoma raketa buvo geriau valdoma ir greičiau įsibėgėdavo. Raketos variklis, sukurtas specialiai mašinai, buvo pajėgus pasiekti 58 000 arklių galios dvidešimčiai sekundžių, tačiau rekordo siekimui buvo apribotas iki 35 000 ag. Dragsterininkas-profesionalas Garis Gabeličas buvo pasirinktas vairuotoju, ir 1970m rugsėjį „Mėlynoji liepsna“ atvyko į Bounvilą. Praėjus penkioms savaitėms, ištaisius daugelį gedimų, gruodžio 23 dieną Gabeličas pirmą kartą viršijo 1000km/h ribą ir pasiekė 1008,6km/h rekordą.

1976m Kalifornijoje konstruktorius Bilas Fredrikas užbaigė savo raketinį automobilį „SMI Motivatorius“. Holivudo kaskadininkas Helas Nydhemas bei kaskadininkė Kitė Onyl buvo pasirinkti vairuoti automobilį, ir „Smūgis 2“ komandos susirinkimo metu buvo užfiksuota, kad Onyl pasiekė Moters Sausumos Greičio Rekordą 820,3km/h Alvordo dykumoje, Oregone. Nydhemas pasiekė 960km/h greitį, tačiau projektas žlugo dėl vidaus kivirčų.

Fredriko naujoji raketinė mašina buvo iš dar mažesnių gabaritų ir ją vairuoti buvo pakviestas kaskadininkas Stenas Barnetas. Komanda nusprendė ignoruoti visas Sausumos Greičio Rekordo taisykles ir fiksuoti maksimaliausią „Budweiser raketos“ 15,85m ilgio ruožė į vieną pusę. Toks sprendimas buvo priimtas todėl, kad mašinos degalų atsargos nebūtų

Thrustshock

užtekę įveikti 1,6 kilometro greičio rekordo ruožą, ir raketos variklis nebūtų spėtas paruošti antram važiavimui per 1 valandos laikotarpį, kaip reikalauja SGR taisyklės. 1979m rugsėjo 10 dieną Baretas pasiekė 1021,82km/h greitį, tada komanda išvyko į Edwards'o oro pajėgų bazę serijai progresyviai greitėjančių važiavimų, kulminacija pasiekė greičio rekordą 1183,4656km/h - 1,0106 Macho – užfiksuotas radaro gruodžio 17 dieną, padedant Sidewinder raketos, paleistos greičio bandymo metu. Garso barjero įveikimas nebuvo įrodytas, tačiau tai buvo stulbinantis bandymas, kai vėliau fotografijos parodė užfiksuotus abu galinius ratus pakilusius virš žemės vienu metu (ne jau automobilis iš tikrųjų skrido?). Galiausiai „Budweiser raketa“ nepasiekė oficialaus rekordo, tačiau ji buvo viena prieštaringiausių ir įspūdingiausių mašinų Sausumos Greičio Rekordų istorijoje.

Verslininkas Ričardas Noblas buvo atsakingas už Britų įsitraukimą į Sausumos Greičio Rekordo siekimą 1970-aisiais metais, metant iššūkį Amerikos dominavimui SGR nuo 1964m. Noblo svajonė pasiekti rekordą prasidėjo, kai jis būdamas šešiametis, šeimos pikniko metu 1952m. pamatė Džono Kobo reaktyvinį katerį „Kovotojas“, dalyvaujantį Vandens Greičio Rekordo bandymuose Loch Nese, Škotijoje. 1974m. jis nusprendė paversti savo svajonę realybe, ir pradėjo statyti pirmąjį Britų reaktyvinį automobilį „Dūris 1“. Tai buvo primityvi mašina, todėl 1977m. kovą pirmasis bandymas nepavyko ir mašina sudužo. Tačiau „Thrust 1“ įrodė, kad Noblas buvo rimtai nusiteikęs. „Thrust 1“ liekanų vertė tapo pirmąją investicija į jo Sausumos Greičio Rekordo siekėjo karjerą.

Pirmasis prasilaužimas įvyko, kai Karališkosios Oro Pajėgos sutiko Noblui parduoti Rolls-Royce Avon 210 reaktyvinį variklį iš greito reagavimo būrio aviacijos. Noblo nepaliaujamos rėmėjų paieškos buvo vaisingos ir jis užverbavo konstruktorių Džoną Akroidą. Konstravimas prasidėjo 1978m vasarą Wight saloje. 1980m. „Thrust 2“ jau veikė ir Karališųjų Oro pajėgų bazės pakilimo take pasiekė net šešis Britanijos rekordus, išvystęs virš 416km/h

Bėdų tetulės KAMPAS

Labai džiaugiuosi, kad jūs, skaitytojai, nepabijojote man atsiųsti savo bėdų. Tikiuosi, kad kitą mėnesį sulauksiu dar daugiau jūsų laiškų ir kaip galėdama stengsiuosi visiems jums padėti. O dabar pasižiūrėkite, kokios bėdos šįkart ištiko žurnalo skaitytojus.

Kodėl jis taip elgiasi?

Aš pati nebesuprantu, kas darosi. Taip... Turiu vaikinuką, kurį be galo (na, aš taip manau, nors nežinau, ar tai tikra) myliu... Kaip draugą tai tikrai myliu, o kaip vaikiną dar tiksliai nežinau. Taigi mano bėda ta, kad jis, na, keistai elgiasi, neperprantu aš to vaikinuko... Jis sako, kad mane myli, jis manimi rūpinasi, nors maniau, kad ne, bet vos kai man kas nors nutinka, jis visus sukelia ant kojų... Tai vat, bet jis kartais taip keistai elgiasi, kabinėjasi prie mano žodžių, atsikalbinėja, na, kartais taip šaltai elgiasi, o kartais būna labai nuostabus, rūpestingas ir taip toliau, o kad jis visada toks būtų!!!

Ką daryti? Galvojau jo atvirai paklausti, kodėl jis taip elgiasi, bet kartais net bijau, kad jis gali atsakyti „O kas tau nepatinka?“ šaltai ar dar ką nors. Toks išpūdis kartais, kad jis net ne mano vaikiną... Ką daryti? Jau du mėnesiai, kaip mes draugaujame, o už trijų savaitžių eisime į poras mano sesers vestuvėse... Būčiau labai dėkinga už patarimą...

D., 16m.

Bėdų tetulė: Sakyčiau, rimtas atvejis. Tiesą sakant, kažko nepaprasto patart turbūt ir nepavyktų. Manau, kad turėtum pasiryžti ir įsidrąsinti jo rimtai paklausti, kodėl jis taip elgiasi. Jei jis tikrai tavimi rūpinasi ir tave myli, jis niekada tau šaltai neatkurs „O kas tau nepatinka?“. To atvirai paklaususi tu galėsi suprasti, ar tikrai jam rūpi. Kabinėjimasis prie žodžių gali būti tiesiog yda, o tobulų žmonių iš tikrųjų nebūna. Kartais šaltai jis elgiasi gal tiesiog dėl to, kad jam prasta diena, kas nors nepasisekė, susipyko su tėvais ar pan. Paprasčiausiai turi suprasti, kad jis irgi žmogus, ir jam, kaip ir tau, kartais būna sunku. Geriausias būdas viską išspręsti - pasikalbėti. Atvirai ir nuoširdžiai. Jei juo pasitiki, išsakyk viską, kas neduoda ramybės. Tik ramiai. Nereikėtų vaikinuko užsipulti, geriausia viską sakyti ramiai, o taip pat išklausti ir jį. Tikiuosi, kad viskas susitvarkys, parašyk, kaip sekėsi ;)

Po kiek laiko iš tos pačios merginos sulaukiau antro laiško:

Labai ačiū už laiškutį... Žinau, kad reikėtų su juo pasikalbėti, nes atvirumas padaro viską... Bet dabar dar sužinojau iš tikrai labai gero draugo (draugės vaikiną), kad mano vaikiną daugiau dėmesio skiria kitoms... Ir netgi tingi ateiti iki manęs, jei jo draugas važiuodamas pas mano draugę jo tuo pačiu neatveža pas mane. Aš šiandien pas jį nuėjau, o jis buvo pas kitą tokią panikę nuėjęs... Visada jis man tvirtina, kad tik draugė, visos merginos pas kurias jis eina ir kuriom skiria daug dėmesio, tai tik draugės... Mane tai, tiesą sakant, nervina! Labai nervina! O aš kaip kvailutė prie jo net nekalbu apie buvusius vaikus ir nesusitinku, kai jie pasiūlo ką nors paveikti... Dabar bus kitaip... Laisvai eisiu susitikti su visais, kurie pasiūlys, nors su jais tik draugiškai praleisiu laiką, lygiai taip pat galėsiu teisintis jam, kad aš tik su draugais... Nemanau, kad jam tai patiks... Išvis šiandien jam net buvo sunku mane palydėti nors truputuką, vartėsi, kad turės eit valgyt ir t.t. Arba kai pagaunu jį ką nors ne taip darant ar pas kokią merginą, tai jis man pradeda meluot, kaip ir šiandien: sutikau jo draugą ir paklausiau, kur jis yra, man pasakė, kad pas tokią panikę, parašiau jam sms, kad ateitų pas draugą, nes aš buvau atėjęs, o kai jis atėjo ir paklausiau, kur buvo, jis tvirtino, kad namie... Žinojau, kad meluoja, tai paklausiau, pradėjo juoktis ir teisintis... Kaip ir visada... O aš jam viską atleidžiu vos kai jis ištaria „atsiprašau“, nes bijau jį prarasti... Jis, berods, taip pat nenori manęs prarasti ir jam patinku... Bet tokiu elgesiu gali manęs netekti...

Bėdų tetulė: Manau, kad tu turėtum jam pasakyti, kad tau nepatinka, jog jis rodo didelį dėmesį kitoms merginoms ir kad tokiu elgesiu jis gali tave prarasti. Pažiūrėk, kaip jis reaguos, kai tu bendrausi su kitais vaikinais. Nemažai tikimybės, kad rodys pavydą, o tada tu jam pasakysi, kad tegu galvoja, kaip jaustis tau, kai jis daro tą patį, tik daug dažniau. Vis dėl to, jei jis tau pamelavo dėl vieno susitikimo su kita mergina, jis darys taip ir toliau, tuo labiau, matydamas, kad jam atleidi. Reikia tikėtis, kad po atviro pokalbio, kurį, esu tikra, tu išdrįsi pradėti, viskas išeis į gerąją pusę, bet jei jis ir toliau tau meluos - nesišemink ir neapgaudinėk savęs nė akimirkos, mesk jį. Linkiu didžiausios sėkmės!

Kaukės veidui

Kokios yra kaukės veidui, mažinančios spuoguotumą?
M.

Bėdų tetulė: Klausimas gana abstraktus, kadangi kaukių yra tikrai labai daug. Jei nori darytis profesionalią kaukę veidui, siūlau eiti į grožio saloną. Nors ten teks pakloti nemažai pinigėlių, bet vis dėlto oda bus tikrai graži. Aišku, jei pinigų nėra, yra daugybė natūralių veido kaukių receptų, kurių nesunkiai susirasi internete. Vieną iš jų pateikiu ir čia:

Veido kaukė riebiai, spuogutai odai. Valgomąjį šaukštą smulkiai supjaustytų petražolių arba petražolių sulčių sumaišyk su valgomuoju šaukštu rūgpienio. Kaukę užtepki ant nuvalytos veido odos ir palaikyk 15-20 min. Nuplauk šaltu vandeniu arba ramunėlių nuoviru. Kaukė vitaminizuoja, tonizuoja, jaunina, balina, suteikia šviežumo ir aksominio švelnumo.

Jei tavo oda išties stipriai spuoguota, jai reikalingas nuolatinis valymas ir priežiūra. Ryte ir vakare odą reikia ne tik nuplauti bešarmiu muilu (pH 5.5), bet ir atgaivinti bei tonizuoti toniku su rozmarinu ar liepžiedžiais. Stenkis naudoti kuo mažiau krempudros, kurios sudėtyje yra talko, nes ji labai užkemša poras. Dar labai svarbu ir mityba. Jei valgysi daug nesveiko maisto (junk food'o), tai odai bus tik blogiau. Sportas ir sveika mityba geriau už bet kokias veido kaukes ;)

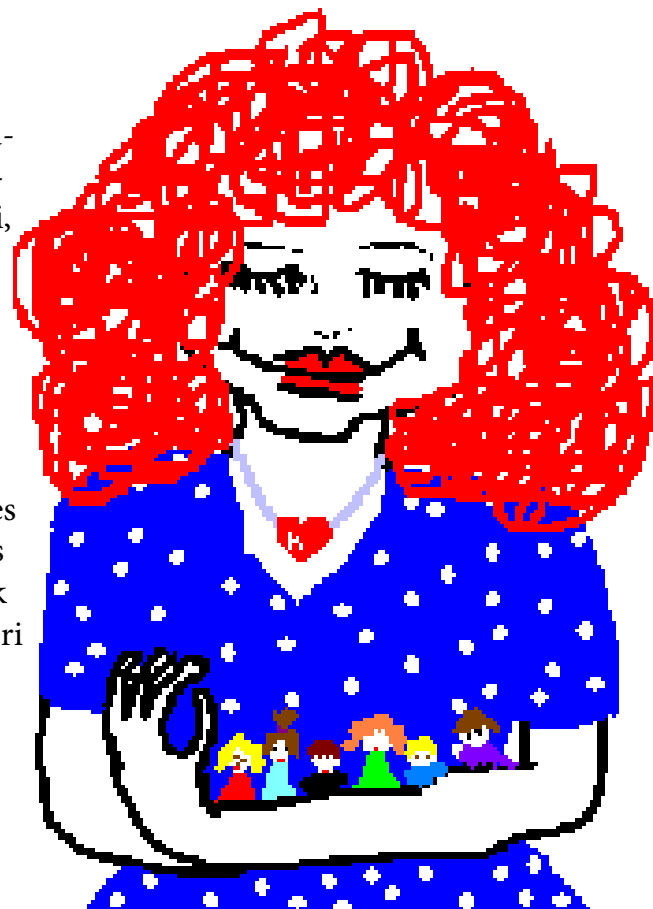
Internetinis draugas

Labas. Turiu vieną problemėlę. Internetė susipažinau su vaikinu, pasiūliau susitikti, jis sutiko. Bet dabar bijau eiti, o jeigu jis koks maniakas, žudikas ar prievartautojas? Kaip išsiaiškinti, nuotraukos sakosi neturįs.

Nežinanti, 12m.

Bėdų tetulė: Mano nuomonė vienareikšmiška - susitikti su juo jokia būdu neik. Niekada negali būti tikra, ar jis tikrai tik vaikiną, o ne vyrą, o gal tai išvis kvailiojanti moteriškos lyties atstovė, blogiausiu atveju tai gali būti išties koks nors nusikaltėlis. Geriau su vaikinais susipažink mokykloje, kieme, o ne internete. Galite būti geri internetiniai draugai ir gal po ilgo bendravimo nuspręsti susitikti, tačiau ir tokiu atveju siūlau eiti ne vienai. Pasiimk bent draugę ir stenkis susitikti su internetiniu draugužiu tokioje vietoje, kur yra daug žmonių (kur nors pačiame miesto centre), taip bus saugiau.

Atėjus rugsėjui ir naujiems mokslo metams, mano manymu, problemų tikrai padaugės. Tikrai mielai noru jums, APKVAITĖLIO skaitytojai, padėsiu! Nebijokite prašyti pagalbos, vienam daug sunkiau viską išspręsti. Konfidencialumas garantuotas. Lauksiu adresu **bedu.tetule@gmail.com**

Julija

Labas, klubo nariai ir šiaip
APKVAITĖLIO mylėtojai! Visų jūsų
laukia puiki naujiena - NAUJAS ir super
duper LINKSMAS mūsų žurnalo FO-
RUMAS! Jame laukiame visi visi mūsų
žurnalo skaitytojai. Taigi, prisijunkite prie
mūsų adresu <http://ak.tik.lt>

APKVAITĖLIO KLUBAS

Vardas: Kamilė
Nickas: faantaa
Email: bamce@one.lt
Amžius: 13
Miestas: Kaunas

Kodėl nori tapti nare? Todėl, kad esu šmaikšti ir noriu dau-
giau sužinoti apie HP.

Mėgstamiausia knyga: Aišku, HP visos dalys, ir dar man
patinka „Mažasis princas“ ir visokios detektyvinės knygos.

Kita: Man patinka skaityti. Dar aš kuru eiles.

Vardas: Irmantas

Nickas: Zeekas

E-mail: unitazas@walla.com

Amžius: 14m.

Miestas: Utena

Kodėl nori būti klubo nariu?

Domiuosi HP, mėgstu bend-
rauti.

Mėgstamiausia knyga: Ar-
temidas Faulas, Haris Poteris ir
Ugnies taurė

Kita: esu gana ramus žmogelis,
mėgstu visus Fantasy stiliaus
kūrinius, na, galbūt HP yra ne
Fantasy, o pasaka, bet vis tiek
patinka :)

Vardas: Beatričė

Nickas: Iltis

E-mail: vilkonyte@yahoo.com

Amžius: 14m.

Miestas: Šiauliai

Kodėl nori būti klubo nare?: Šiaip labai faini jūsų HP žurnalai ir labai mėgstu
Harį Poterį, tai nusprendžiau prisijungti prie jūsų :)

Mėgstamiausia knyga: Aišku visi Hariai Poteriai, gal iš visų labiausiai 5 dalis,
dar faina „Laura ir Aventeros paslaptis“ ir „Laura ir Septynių mėnulių antspau-
das“. Beveik visos, kurias skaičiau, įdomios.

Kita: Labai mėgstu jodinėti, žaisti žolės riedulį arba futbolą ir skaityti HP :)
Manau, esu linksma, dažnai nusišneku :D Turiu labai gražią žiurkytę ir labai
fainą šuniuką...

Vardas: Paulina

Email: janpaulina@yahoo.com

Amžius: 13,5

Kaimas: Pilies 1k.

Kodėl nori tapti nare? Nes diev-
inu Harį Poterį

Mėgstamiausia knyga: Haris
poteris (visos dalys, bet labiausiai
Ugnies taurė ir Fenikso brolija)

Kita: Esu draugiška ir skaitau
knygas (aišku, įdomias, nuo-
tykines dažniausiai).

Vardas: Agnieška

Nickas: PeP

E-mail: pepsico0l@yahoo.com

Amžius: 9m.

Miestas: Gargždai

Kodėl nori būti klubo nare?: Sudomino ;]

Mėgstamiausia knyga: Berniukas Mergaičių
Tualetė.

Kita: Na.. (jokių „na“). Em.. (jokių „em“). Na,
apie save galiu pasakyti mažai. Nesu nei fyfa, nei
pankė... Bet greitai tapsiu banglė. Nu Tai Va...
TiPu TaPu... Mėgstu knygas, Lindsay Lohan, B.B,
Ashlee Simpson, Avril Lavigne, Evanescence...
Na, susirašysim ir susišinosim vienas apie kitą
daugiau.

Vardas: Asta

Nickas: mikute

E-mail: mikute@centras.lt

Amžius: 17 metų

Miestas: Alytus

Kodėl nori tapti klubo nare?: Nes man
laaaaaabai patinka viskas, kas susiję
su Hariu Poteriu ir norėčiau susirasti
draugų, kurie turi tokį patį pomėgį :)

Mėgstamiausia knyga: jei iš HP knygų
serijos, tai Haris Poteris ir Fenikso broli-
ja. O jei ne - tai N.Sparks „Užrašai“ :p

Kita: 1) Apie pomėgius: juos apibūdintų
trys žodžiai: knygos, filmai ir tenisas.
2) Apie charakterį: Hm... Reiktų pagal-
voti... Na, turbūt būčiau gana draugiška,
linksma ir norinti daug visko sužinoti...
Štai taip...

